

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII

STOSOWANY DO PROGRAMU:

NR: AZ-2-02/12

„Odkrywamy tajemnice Bożego świata”

KLASY IV- VI

REALIZOWANY PRZY POMOCY PODRĘCZNIKA:

KLASA IV: *"Miejsca pełne BOGActw "* AZ-21-02/12-KI-1/12

KLASA V: *"Spotkania uBOGAcające"* AZ-22-02/12-KI-1/13

KLASA VI: *" Tajemnice BOGAtego życia "* AZ-23-02/12-KI-3/14

PRZYGOTOWAŁA: ANNA SZEREL

OGÓLNE ZASADY OCENIANIA

Ocenianie osiągnięć edukacyjnych ucznia z religii polega na rozpoznawaniu przez nauczyciela poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania oraz formułowania oceny. Podczas wartościowania oceny z religii nauczyciel – katecheta uzupełnia dydaktyczny zakres oceny wymiarem duszpasterskim(ideał życia chrześcijańskiego).

Ocenianie to ustalenie i komunikowanie przez nauczyciela osiągnięć ucznia, czego wyrazem może być stopień szkolny lub opinia wyrażona ustnie lub pisemnie.

W systemie oceniania należy posługiwać się określonymi zasadami:

1. **OBIEKTYWNOŚĆ**- zastosowanie jednolitych form i kryteriów oceniania.
2. **JAWNOŚĆ**- podawanie na bieżąco wyników pracy ucznia (rodzicom na ich prośbę, lub gdy zaistnieje taka potrzeba ze strony szkoły).
3. **INSTRUKTYWNOŚĆ**- wskazanie na występujące braki.
4. **MOBILIZACJA DO DALSZEJ PRACY.**

„Podstawą wystawienia oceny szkolnej w nauczaniu religii jest wiedza ucznia, jego umiejętności, a także aktywność, pilność i sumienność. Nie powinno się natomiast oceniać za udział w praktykach religijnych. Należy bowiem przyjąć zasadę (...), że życie religijne jest przedmiotem osądu sumienia dokonywanego wobec Boga”.

(Dyrektorium Katechetyczne Kościoła Katolickiego w Polsce, 83)

Przy ustalaniu zasad oceniania z religii uwzględniono:

- Podstawę programowa katechezy Kościoła Katolickiego w Polsce.
- Wymagania stawiane przez autorów programów i podręczników (zatwierdzonych przez *Biuro Programowania Katechezy przy Komisji Wychowania Konferencji Episkopatu Polski*)
- Wskazania zawarte w Dyrektorium katechetycznym Kościoła Katolickiego w Polsce.
- Przepisy prawa oświatowego.

Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:

- **Wiadomości:** zakres i jakość, rozumienie zdobytych wiadomości.
- **Umiejętności:** posługiwanie się zdobytą wiedzą. Zastosowanie jej w konkretnych sytuacjach.
- **aktywność, sumienność oraz pilność.**

Prowadzenie zróżnicowanych form kontroli i rodzajów kontroli:

- **KONTROLA WSTĘPNA** – dokonanie diagnozy wiedzy i umiejętności w początkowej fazie kształcenia.

- KONTROLA BIEŻĄCA – sprawdzanie w trakcie trwania procesu kształcenia.
- KONTROLA KOŃCOWA – dotyczy zakończonego etapu kształcenia.
- KONTROLA DYSTANSOWANA – zbadanie trwałości wyników po pewnym okresie od zakończenia procesu.

Metody kontroli i oceny:

- KONWENCJONALNE – bieżąca kontrola, prace pisemne, posługiwanie się książką, ćwiczenia praktyczne, kontrola graficzna, obserwacja uczniów w toku ich pracy itp.
- TECHNICZNE SPOSOBY KONTROLOWANIA PROCESU DYDAKTYCZNEGO – kontrola i ocena przy pomocy zróżnicowanych zadań testowych.

Sposoby oceniania

WARTOŚCIOWANIE:

- gestem
- słowem
- mimiką
- stopniem

Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:

- Ilość i jakość prezentowanych wiadomości.
- Zainteresowanie przedmiotem.
- Stosunek do przedmiotu.
- Pilność i systematyczność.
- Umiejętność zastosowania poznanych wiadomości w życiu.
- Postawa.

Kontrola powyższa nie ma tylko na celu wyłącznie sprawdzania wiadomości, ale również wartościowania postaw, umiejętności, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji uczenia się. Podstawą stanie się, więc kształtowanie cech charakteru, woli, odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą.

OGÓLNE ZASADY OCENIANIA

1. Ocenę wystawia się w porozumieniu z uczniami.
2. Promuje się systematyczne poprawianie ocen w ciągu semestrów; w wyjątkowych sytuacjach poprawianie podczas wystawiania oceny semestralnej lub końcoworocznej. Poprawianie może odbywać się w formie pisemnej lub ustnej z zakresu określonego indywidualnie.
3. Uczeń może być niesklasyfikowany z religii, jeżeli istnieje brak podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji.
4. Nieprzygotowanie: Uczeń ma prawo 2 razy w ciągu półroczna do zgłoszenia nieprzygotowania do lekcji. Fakt ten powinien zgłosić nauczycielowi przed rozpoczęciem zajęć edukacyjnych i jest on odnotowany w dzienniku lekcyjnym symbolem – datą, kiedy nieprzygotowanie zostało zgłoszone.
5. Poprawianie: ocenianie na lekcji religii połączone jest z możliwością poprawiania. Uczeń ma prawo do poprawy oceny niedostatecznej śródrocznej w terminie i formie uzgodnionej z nauczycielem. Uczniowie nieobecni na pracy kontrolnej mają obowiązek uzgodnić z nauczycielem dodatkowy termin napisania pracy kontrolnej(poprawa może odbyć się do miesiąca, od daty określonego sprawdzianu). Uczeń ma prawo poprawić każdą ocenę w uzgodnieniu z nauczycielem prowadzącym zajęcia. W wyjątkowych, uzasadnionych sytuacjach poprawianie może odbywać się bezpośrednio przed wystawianiem oceny śródrocznej lub rocznej. Przeprowadza się je według ustaleń osób zainteresowanych w terminie i z zakresu wskazanego przez nauczyciela religii z zastosowaniem formy pisemnej i/lub ustnej.
6. Informacja o wymaganiach edukacyjnych z religii: Na początku każdego roku szkolnego nauczyciel informuje uczniów o wymaganiach edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z zajęć religii, wynikających z realizowanego przez siebie programu nauczania, sposobach sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów oraz o warunkach i trybie uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej (śródrocznej) oceny klasyfikacyjnej z zajęć religii.
7. Nauczyciel na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, opinii z poradni psychologiczno- pedagogicznej dostosowuje wymagania do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia.

Oceny cząstkowe, semestralne i końcoworoczne stawia się według skali:

- celujący (6),
- bardzo dobry (5),
- dobry (4),

- dostateczny (3),
- dopuszczający (2),
- niedostateczny (1).

Do tych ocen mogą być dołączone znak „+” bądź „-”, gdzie „+” to podwyższenie oceny, które oznacza, że uczeń przekroczył wymagania z określonego poziomu, ale nie osiągnął poziomu wyższego oraz „-”, który oznacza niewielkie braki w osiągnięciu danego poziomu.

Podczas oceniania sprawdzianów, kartkówek i prac punktowanych stosuje się następujące przeliczenie na oceny:

100% + dodatkowe zadania- celujący

100% - 91% – bardzo dobry

90% - 71% – dobry

70% - 51% – dostateczny

50% - 31% – dopuszczający

30% - 0% – niedostateczny

Wartości górne w przedziałach oznaczają podwyższenie oceny o „+” zaś dolna granica, to obniżenie oceny przez dostawienie „-”.

ZASADY WYSTAWIANIA OCENY SEMESTRALNEJ LUB ROCZNEJ

Podstawą do wystawienia oceny kończącej określony etap nauki są oceny częściowe skupione w następujących grupach:

- I. Prace pisemne, odpowiedzi ustne (wiadomości bieżące, cytaty, pojęcia);
- II. Pacierz, katechizm;
- III. Sprawdziany i testy;
- IV. Zeszyt przedmiotowy;
- V. Modlitwy, pieśni, psalmy;
- VI. Praca w grupach, aktywność, inne.

Przy wystawianiu oceny rocznej bierze się również pod uwagę ocenę z półrocza.

Wszystkie oceny są jawne, obiektywne, wskazujące na pojawiające się braki i motywujące do poprawy i dalszej pracy. W ciągu roku szkolnego pojawiają się różne formy i rodzaje kontroli. Na początku kontrola wstępna, aby zorientować się jaką wiedzę i umiejętności uczeń posiada, w ciągu roku

bieżące sprawdzanie wyników, wreszcie kontrola końcowa, by ocenić osiągnięcia i ewentualne porażki. Nie każda kontrola musi kończyć się wstawieniem oceny do dziennika.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności,

c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Cytaty z Pisma św., modlitwy, pieśni	<ul style="list-style-type: none"> dokładna znajomość cytatu wraz ze znajomością źródła (np. Ewangelia św. Mateusza) 	<ul style="list-style-type: none"> dokładna znajomość cytatów z lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> przytoczenie sensu cytatu własnymi słowami 	<ul style="list-style-type: none"> niezbyt dokładna znajomość sensu cytatu 	<ul style="list-style-type: none"> skojarzenia z treścią cytatu 	<ul style="list-style-type: none"> brak jakiegokolwiek znajomości cytatów
2. Zeszyt przedmiotowy	<ul style="list-style-type: none"> wszystkie tematy zapisy prace domowe staranne pismo własne materiały ilustracje itp. 	<ul style="list-style-type: none"> starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe 	<ul style="list-style-type: none"> zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> brak zeszytu
3. Prace domowe	<ul style="list-style-type: none"> staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe 	<ul style="list-style-type: none"> wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> powiązane z tematem niestaranne 	<ul style="list-style-type: none"> widać próby wykonania pracy na temat 	<ul style="list-style-type: none"> praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
4. Testy i sprawdziany	<ul style="list-style-type: none"> wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe 	<ul style="list-style-type: none"> 75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe) 	<ul style="list-style-type: none"> 75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających 	<ul style="list-style-type: none"> 75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji) 	<ul style="list-style-type: none"> 50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych 	<ul style="list-style-type: none"> poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
5. Odpowiedzi ustne	<ul style="list-style-type: none"> •wiadomości zawarte w podręczniku i zeszytce uzupełnione wiedzą spoza programu •wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język •używanie pojęć 	<ul style="list-style-type: none"> •wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem •odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych 	<ul style="list-style-type: none"> •wyuczone na pamięć wiadomości •uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami •potrzebna pomoc nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> •wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć •odpowiedź niestaranna •częste pytania naprowadzające 	<ul style="list-style-type: none"> •słabe wiązanie faktów i wiadomości •chaos myślowy i słowny •odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy •dużo pytań pomocniczych 	<ul style="list-style-type: none"> •brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
6. Aktywność	<ul style="list-style-type: none"> •uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji •korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie 	<ul style="list-style-type: none"> •uczeń zawsze przygotowany do lekcji •często zgłasza się do odpowiedzi •wypowiada się poprawnie 	<ul style="list-style-type: none"> •stara się być przygotowany do lekcji •chętnie w niej uczestniczy 	<ul style="list-style-type: none"> •mało aktywny na lekcjach 	<ul style="list-style-type: none"> •niechętny udział w lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> •lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
7. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	<ul style="list-style-type: none"> •wiele razy pomaga w różnych pracach •pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy •aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.) •reprezentuje szkołę (parafię) w konkursie przedmiotowym (olimpiadzie) 	<ul style="list-style-type: none"> •starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania •przejawia postawę apostołską 	<ul style="list-style-type: none"> •niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie •uczestniczy w rekolekcjach szkolnych 			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA:

KLASA IV " MIEJSCE PEŁNE BOGACTW"

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Wielki kosmos i moje podwórko	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia miejsca odwiedzane podczas wakacji – wymienia zjawiska i stworzenia, które obserwuje w przyrodzie – wie, że wszystko, co istnieje, jest dobre, bo pochodzi od Boga – wie, że Biblia zawiera słowo kochającego Boga, który stworzył świat – wyraża szacunek względem Biblii jako księgi o miłości Boga do człowieka – wymienia miejsca, w których czuje (czuł) się szczęśliwy – wymienia osoby, którym zawdzięcza swoje poczucie szczęścia – wie, że grzech niszczy przyjaźń człowieka z Bogiem – wie, że Bóg poszukuje ludzi, którzy od Niego odeszli i pragnie ich zbawienia – podaje zasady odprawiania dziesięciu pierwszych piątków miesiąca – potrafi posługiwać się książeczką pierwszopiątkową (zaznaczyć pierwsze piątki kolejnych miesięcy) 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przykłady obecności Boga w przyrodzie – rozpoznaje w pięknie przyrody stwórcze dzieło Boga – wie, że o stworzeniu świata dowiadujemy się z Biblii – określa znaczenie słowa „Biblia” – wyjaśnia, dlaczego Biblia jest księgą świętą – wie, że treść Starego Testamentu dotyczy wydarzeń od stworzenia świata i przygotowuje do narodzenia Pana Jezusa – zna treść biblijnego fragmentu o raju (Rdz 2,8-10.15) – podaje przykłady zachowań, które niszczą poczucie szczęścia – zna treść biblijnego opowiadania o grzechu pierwszych ludzi – własnymi słowami wypowiada treść Bożej obietnicy Rdz 3,14-15 – wie, że zapowiedź przyjścia Zbawiciela jest wyrazem miłości Boga do człowieka – zna uczynki miłosierdzia co do duszy – pamięta i rozumie treść Mt 11,28 – wymienia najważniejsze obietnice Jezusa objawione św. M. Alacoque – wyraża pragnienie korzystania z obietnic Jezusa – wie, że Matka Boża objawiała się w Fatimie co miesiąc od 13 V do 13 X 1917 r. – podaje imiona dzieci fatimskich i opowiada o ich spotkaniu z Maryją – rozpoznaje i opisuje figurę Matki Bożej Fatimskiej 	<ul style="list-style-type: none"> – chętnie opowiada swoje wakacyjne wspomnienia – interpretuje proste teksty biblijne mówiące o stworzeniu – układa własną modlitwę dziękczynną za dzieło stworzenia – potrafi wyjaśnić, dlaczego pierwszą część Pisma Świętego nazywamy Starym Testamentem, a drugą Nowym Testamentem – wskazuje „dobre miejsca” w swoim otoczeniu – na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, na czym polegało szczęście ludzi w raju – interpretuje biblijne opowiadanie o grzechu pierwszych ludzi – przeprasza Boga w modlitwie za swoje grzechy – interpretuje tekst Protoewangelii Rdz 3,14-15 – wyjaśnia, na czym polega zbawienie – umie zastosować uczynki miłosierdzia w sytuacjach typowych – potrafi określić, za co chce wynagrodzić Jezusowi, podejmując praktykę pierwszych piątków – podejmuje postanowienie korzystania w pierwsze piątki z sakramentu pokuty i Eucharystii i z zaangażowaniem je realizuje – omawia treść przesłania Matki Bożej w Fatimie – wyraża szacunek dla Matki Bożej, 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada modlitwę dziękczynną za napotkane piękno i doświadczone dobro – wyraża zainteresowanie tekstami biblijnymi – uzasadnia, że słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym jest dla nas przewodnikiem na drodze do wiecznego szczęścia – uzasadnia, że warunkiem szczęścia jest otrzymywanie i okazywanie miłości – wyjaśnia, na czym polega zło każdego grzechu – umie zastosować uczynki miłosierdzia w sytuacjach problemowych – definiuje pojęcia: cichy i pokorny, zadośćuczynienie, wynagrodzenie – wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej w nawiązaniu do objawień fatimskich 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża odpowiedzialną troskę o przyrodę.

	– potrafi modlić się na różańcu		spełniając jej prośbę wypowiedzianą w Fatimie (chętnie modli się na różańcu)		
II. Szlak patriarchów	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia powody, z jakich ludzie zmieniają miejsce zamieszkania – uzasadnia, dlaczego Kanaan jest ziemią świętą – podaje powody osiedlania się Izraelitów w Egipcie – wie, że po śmierci Józefa Izraelici byli zmuszani do niewolniczej pracy i prosili Boga o pomoc – opowiada historię przejścia Izraelitów przez Morze Czerwone – charakteryzuje niebezpieczeństwa czyhające na pustyni – wyjaśnia znaczenie słowa „przykazanie” (to, co przykazane, nakazane) i wymienia Boże przykazania – wymienia miejsca, w których chrześcijanin doświadcza szczególnej bliskości Boga – wymienia powody, dla których ludzie odwiedzają cmentarze – wymienia ostateczne rzeczy człowieka – wymienia wartości, dla których ludzie gotowi są poświęcić własne życie – podaje przykłady ludzkich osądów oraz spraw rozstrzyganych w procesach sądowych – wie, że w okresie Adwentu przygotowujemy się na przyjście Zbawiciela – wie, co to są postanowienia adwentowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia Boże obietnice dane Abrahamowi – wymienia potomków Abrahama (Izaak i Jakub, który miał 12 synów) – zna historię tworzenia się narodu izraelskiego (wybranego), – podaje przykłady ludzi z własnego regionu, którzy zasłużyli się dla dobra Ojczyzny – charakteryzuje rolę Józefa (syna Jakuba) na dworze faraona – wie, że Mojżesz był Izraelitą wychowanym na dworze faraona i że Bóg powierzył mu wyprowadzenie swego ludu z niewoli – wymienia zjawiska, którymi posłużył się Bóg, karząc Egipcjan – wymienia przejawy Bożej opieki nad Izraelitami podczas wędrówki przez pustynię (nakarmienie przepiórkami i manną, woda ze skały) – wymienia sytuacje, w których powinien zwracać się do Boga z prośbą o pomoc – wie, że Bóg dał ludziom przykazania na górze Synaj i zobowiązał do ich przestrzegania – wie, że Namiot Spotkania, czyli Przybytek, był przenośną świątynią w obozie Izraelitów podczas ich wędrówki przez pustynię – wie, że w Namiocie Spotkania znajdowała się Arka Przymierza – złocona przenośna skrzynia, w której przechowywano tablice Bożych przykazań – wyjaśnia znaczenie sakramentu pokuty i pojednania dla chrześcijanina – wyjaśnia pojęcia: czyściec, niebo, piekło – wyjaśnia chrześcijańskie znaczenie dni 1 i 2 listopada – wyraża modlitewną troskę o zmarłych – wskazuje miejsca pamięci poświęcone bohaterom w swoim środowisku i kraju – uzasadnia, dlaczego oddajemy cześć bohaterom narodowym – na podstawie tekstu Mt 25,31-46 wymienia postawy i zachowania nagradzane przez Boga i te, które zasługują na potępienie – zna treść biblijnego fragmentu Iz 63,16b.19b; 64,4.7 – charakteryzuje postawę człowieka, który się nawraca 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje obietnice, jakie Bóg dał Abrahamowi – charakteryzuje wartość ziemi Kanaan dla potomków Abrahama – charakteryzuje niewolniczą pracę Izraelitów w Egipcie – wyjaśnia, że Boża interwencja jest odpowiedzią na modlitwę Izraelitów – wyjaśnia znaczenie przejścia Izraelitów przez Morze Czerwone w ucieczce przed wojskiem faraona – opisuje reakcję Izraelitów na trudy wędrówki przez pustynię – uzasadnia, że każde z Bożych przykazań jest ważne i żadnego nie wolno lekceważyć – wyraża przekonanie, że dobro jest owocem przestrzegania Bożych przykazań – omawia niewierności Izraelitów wobec Boga pod górą Synaj – uzasadnia, dlaczego modlimy się przy grobach zmarłych – uzasadnia obowiązek troski o groby naszych bliskich, a także nieznanym nam zmarłych – uzasadnia, że miłość Ojczyzny oraz pamięć o jej bohaterach jest naszym obowiązkiem – wyraża szacunek dla miejsc pamięci o bohaterach – wyjaśnia różnicę między sądem Bożym, a ludzkimi sądami – interpretuje tekst biblijny Iz 63,16b.19b; 64,4.7 jako wezwanie do nawrócenia i oczekiwania na przyjście Jezusa – podejmuje konkretne postanowienia przemiany życia 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawę Abrahama wobec Bożego słowa – wyjaśnia znaczenie zbudowania ołtarza dla Pana – dba o własny rozwój dla dobra Ojczyzny – wyjaśnia, dlaczego Izraelici w Egipcie stali się niewolnikami – sprzeciwia się wszelkiej krzywdzie i niesprawiedliwości – uzasadnia, że w sytuacji bez wyjścia Bóg znajduje rozwiązanie – wyraża gotowość pomocy innym w ich trudnych sytuacjach – charakteryzuje Boże obietnice związane z wypełnianiem przykazań – wyjaśnia znaczenie Namiotu Spotkania dla Mojżesza i całego ludu izraelskiego (Mojżesz rozmawiał tam z Bogiem, prosząc Go o przebaczenie niewierności ludu) – wdraża w życie praktykę „namiotu spotkania”, starając się o jej systematyczność – wyraża szacunek dla zmarłych, dbając o ich groby – wyraża gotowość rezygnacji z tego, co przyjemne, na rzecz tego, co pożyteczne lub konieczne – charakteryzuje Bożą sprawiedliwość – stara się o powściągliwość w osądzaniu innych ludzi 	
III. Ziemia Bożej obietnicy	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Arka Przymierza była dla Izraelitów znakiem obecności Boga 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o przejściu Izraelitów przez Jordan – wskazuje przeszkody, jakie w swoim życiu może pokonać z Bożą pomocą 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie przekroczenia Jordanu w wędrówce do Ziemi Obiecanej (spełnienie Bożej obietnicy), 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, w jaki sposób Bóg pomaga nam w pokonywaniu przeszkód spotykanych na drodze 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża troskę o swój parafialny

	<p>(przechowywano w niej tablice Bożych przykazań)</p> <ul style="list-style-type: none"> – wie, że Bóg pomaga ludziom, gdy wypełniają Jego wolę – wie, że król Dawid pokonał wrogów Izraela i przeniósł Arkę Przymierza do Jerozolimy – podaje przykłady spraw w swoim życiu, o których powinien rozmawiać z Bogiem – uzasadnia potrzebę posiadania budowli (kościółów), w których oddajemy cześć Bogu – wskazuje sposoby łagodzenia konfliktów między ludźmi – wie, że Bóg wychowuje swój lud również poprzez karcenie 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o zdobyciu Jerycha przez Izraelitów – wymienia ważne wydarzenia w dziejach Izraela po zajęciu ziemi Kanaan – wyjaśnia, na czym polega panowanie Boga w naszym życiu – wie, że świątynię w Jerozolimie wybudował Salomon – wskazuje, co zastąpiła świątynia i dlaczego – zna tekst biblijny mówiący o sercu chrześcijanina jako świątyni Ducha Świętego – wie, że 10 pokoleń Izraela zbuntowało się przeciw pokoleniu Judy – wie, że w wyniku podziału kraju powstały dwa państwa: Królestwo Judy i Królestwo Izraela – ceni zgodne współdziałanie w grupie koleżeńskej – opowiada o wygnaniu babilońskim i powrocie Izraelitów z niewoli – wyjaśnia porównanie grzechu do niewoli, a nawrócenia do powrotu z niej 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, na czym polega burzenie duchowych murów (grzechu), – interpretuje ponoszone przez Izraelitów klęski w walkach z nieprzyjaciółmi jako Bożą karę za ich niewierności wobec Boga – wyjaśnia znaczenie wprowadzenia Arki Przymierza do Jerozolimy – charakteryzuje znaczenie świątyni dla narodu izraelskiego – wyjaśnia, dlaczego doszło do podziału królestwa izraelskiego – interpretuje niewolę babilońską jako skutek odwrócenia się Izraelitów od Boga 	<p>do nieba</p> <ul style="list-style-type: none"> – prezentuje postawę sumienności, szacunku, dobroci w drodze do nieba – uzasadnia konieczność wypełniania woli Bożej w zdobywaniu cnót i kształtowaniu charakteru – uzasadnia wartość i potrzebę wypełniania woli Bożej – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że serce chrześcijanina jest Bożą świątynią – uzasadnia, że brak porozumienia między ludźmi, szczególnie poczucie niesprawiedliwości, prowadzi do bolesnych podziałów – wyjaśnia porównanie grzechu do zniszczenia świątyni własnego serca, a nawrócenie do jej odbudowy 	<p>kościół oraz o świątynię swego serca</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyraża troskę o sprawiedliwość i zgodę, przyczyniając się do łagodzenia konfliktów w swoim otoczeniu
<p>IV. Szlak Pana Jezusa</p> <p>(tematy 26-31)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że dialog Maryi z Aniołem zawiera się w modlitwie „Anioł Pański” – wie, że mieszkająca w Ain Karim Elżbieta była krewną Maryi i spodziewała się dziecka – opisuje warunki w jakich narodził się Jezus – wie, że Jezus jest Synem Boga urodzonym przez Maryję – wymienia członków Świętej Rodziny – wie, że św. Józef był opiekunem Jezusa – wymienia praktyki religijne, które są jego obowiązkiem – na podstawie tekstu Mt 3,13-17 opowiada o chrzcie Jezusa 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że w Nazarecie mieszkała Maryja i tam odwiedził ją Anioł Gabriel – mówi z pamięci modlitwę „Anioł Pański” – podaje motywy odwiedzin Maryi u Elżbiety – wie, że ze słów, jakimi Elżbieta pozdrowiła Maryję (wraz ze słowami Anioła), zbudowana jest modlitwa „Pozdrowienie Anielskie” – uzasadnia potrzebę częstego przystępowania do Komunii Świętej, łącząc tę praktykę z chętną pomocą bliźnim – wie, że Maryja z Józefem wyruszyli do Betlejem z powodu ogłoszonego spisu ludności – orientuje się w odległości między Nazaretem a Betlejem – wymienia miejsca pobytu Świętej Rodziny po ucieczce z Betlejem – określa swoje zadania w rodzinie – wie, że obowiązek pielgrzymowania do świątyni dotyczył Izraelitów od 13. roku życia – na podstawie tekstu biblijnego opowiada o pielgrzymce Świętej Rodziny do świątyni – wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa – podaje datę i miejsce swojego chrztu 	<ul style="list-style-type: none"> – pokazuje na mapie Nazaret – w modlitwie „Anioł Pański” wskazuje słowa pochodzące z Pisma Świętego – wyraża gotowość dzielenia się wiadomością o bliskim przyjściu Zbawiciela – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia pośpiech i radość Maryi wędrującej do Ain Karim – w tekście modlitwy „Pozdrowienie Anielskie” wskazuje słowa, którymi Elżbieta powitała Maryję – omawia okoliczności narodzenia Jezusa – wymienia osoby, które przyszły do Dzieciątka i oddały Mu pokłon – okazuje szacunek ludziom ubogim – wyjaśnia, na czym polegało życie ukryte Pana Jezusa – rzetelnie wypełnia obowiązki domowe i modli się za swoją rodzinę – wyjaśnia różnicę między pielgrzymką a wycieczką – określa hierarchię wartości w swoim życiu – wyraża troskę o wypełnianie praktyk religijnych, uznając je za swój obowiązek – wyjaśnia, co to znaczy być dzieckiem Bożym – potrafi złożyć wyznanie wiary według 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że Bóg zapowiadając narodzenie Zbawiciela realizuje obietnicę Protoewangelii – wyjaśnia słowa modlitwy „Anioł Pański” – na podstawie mapy i fotografii charakteryzuje drogę między Nazaretem i Ain Karim – wyraża gotowość naśladowania Maryi w Jej służbie, chętnie pomaga innym – wyjaśnia, co oznaczał pokłon oddawany Jezusowi – podaje „sposoby uświęcania się w życiu rodzinnym” – wyjaśnia słowa Jezusa „Powiniem być w tym, co należy do mego Ojca” – charakteryzuje dary otrzymane na chrzcie – wyraża wdzięczność za chrzest i związane z nim łaski 	

			obrzędów chrztu – pokazuje na mapie rzekę Jordan		
--	--	--	---	--	--

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Szlak Pana Jezusa (tematy 32-39)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Jezus dużo się modlił, a góra była ulubionym miejscem Jego modlitwy – zna treść perykopy o uciszeniu burzy (Mk 4,35-41) – zna treść perykopy o uzdrowieniu sługi setnika – wie, że przed przyjęciem Najświętszego Sakramentu konieczne jest „uzdrowienie duszy” – zna treść perykopy o cudownym rozmnożeniu chleba (Łk 9,12-17) – wymienia sposoby poszanowania chleba – zna treść perykopy o przemienieniu Pana Jezusa – wyjaśnia pojęcie: błogosławiony – wymienia kilka wybranych błogosławieństw – zna treść perykopy o wskrzeszeniu Łazarza – wie, że Maryja przedstawiła się św. Bernadecie słowami: „Jestem Niepokalanym Poczęciem” oraz wzywała do modlitwy i pokuty w intencji nawrócenia grzeszników 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że modlitwą Jezus poprzedzał nauczanie tłumów i uzdrawianie chorych. – uzasadnia, że modlitwa pomaga w czynieniu dobra – określa, czym jest cud i opatrność Boża – wie, że do prośby o cud potrzebna jest wiara – wyjaśnia, kim był setnik – powtarza z pamięci słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien...” i podaje, w którym momencie Mszy Świętej je wypowiadamy – wie, że cudowne rozmnożenie chleba jest zapowiedzią Eucharystii – uzasadnia konieczność dzielenia się chlebem z głodnymi – prezentuje postawę szacunku wobec chleba – wymienia świadków i miejsce przemienienia Pana Jezusa – wie, że na górze Tabor Jezus objawił swą Boską chwałę – interpretuje jedno z ośmiu błogosławieństw – wymienia postawy niezbędne by zostać błogosławionym – wie, że rodzeństwo Łazarz, Marta i Maria byli przyjaciółmi Jezusa mieszkającymi w Betanii – wie, że wskrzeszenie Łazarza zapowiada zmartwychwstanie – zna historię objawień Matki Bożej w Lourdes – rozpoznaje figurę Niepokalanej z Lourdes 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie tekstu biblijnego (Łk 6,12-13.17-19) wyjaśnia, w jakim celu tłumy przychodziły do Jezusa – wyraża troskę o systematyczność osobistej modlitwy, uwzględniając ją w planie swojego dnia – interpretuje biblijną perykopę o uciszeniu burzy – na podstawie biblijnego tekstu uzasadnia, że cud jest owocem wiary – wyraża troskę o zdrowie swojej duszy przez codzienny rachunek sumienia i systematyczną spowiedź – interpretuje perykopę o cudownym rozmnożeniu chleba – uzasadnia potrzebę modlitwy i Eucharystii by stawać się coraz lepszym – sporządza plan przemiany życia – ilustruje plastycznie wybrane błogosławieństwo – interpretuje słowa Jezusa „Ja jestem zmartwychwstaniem...” – wskazuje na mapie Betanię – wyraża wiarę w zmartwychwstanie i życie wieczne, powierając Jezusowi siebie oraz swoich bliskich zarówno żyjących, jak i zmarłych – wie, że w miejscu objawienia jest obecnie znane sanktuarium, do którego licznie pielgrzymują chorzy z całego świata i wielu z nich zostało cudownie uzdrowionych – wyraża szacunek wobec chorych i niepełnosprawnych oraz chętnie spieszy im z pomocą 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia religijne znaczenie góry i równiny w życiu chrześcijanina – potrafi odnieść pojęcie burzy do trudności życiowych – dostrzega obecność Jezusa w swoim życiu i zwraca się do Niego z prośbą o pomoc w sytuacji lęku – wyjaśnia, na czym polega zdrowie duszy i w jaki sposób powinniśmy o nie dbać – wyjaśnia związek rozmnożenia chleba z Eucharystią – wyraża sprzeciw wobec braku szacunku dla chleba – wyraża wrażliwość wobec głodu innych, dzieląc się swoim pożywieniem – wyjaśnia znaczenie Bożych słów wypowiedzianych podczas przemienienia Jezusa – przedstawia w scenie wybrane błogosławieństwo – wyjaśnia różnice między wskrzeszeniem i zmartwychwstaniem – wyjaśnia treść przesłania Matki Bożej z Lourdes 	<ul style="list-style-type: none"> – okazuje wrażliwość na ludzkie cierpienie, niosąc pomoc chorym i niepełnosprawnym oraz modląc się w ich intencji – świadomie podejmuje trud pokonywania życiowych problemów zgodnie z nauką Jezusa zawartą w błogosławieństwach
V. Droga pokuty	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Środa Popielcowa rozpoczyna okres Wielkiego Postu – wyjaśnia znaczenie posypania głów popiołem – wymienia pokusy stawiane 	<ul style="list-style-type: none"> – zna treść biblijnego wezwania do nawrócenia i postu (Jl 2,12-13) – wykazuje chęć przemiany życia – uzasadnia konieczność modlitwy i wyrzeczenia w walce z pokusami – zna treść perykopy o ustanowieniu Eucharystii i 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać kilka dobrych czynów, które należy praktykować w Wielkim Poście – podejmuje zobowiązanie wyrzeczenia wielkopostnego – definiuje pojęcia: kuszenie, pokusa, post, wstrzemięźliwość, szatan 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega nawrócenie i post – wymienia okresy roku liturgicznego, kiedy obowiązuje chrześcijanina post i wstrzemięźliwość 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża sprzeciw wobec aktów poniżania krzyża, staje w obronie

	<p>Jezusowi przez szatana – podaje, gdzie i kiedy zostały ustanowione sakramenty Eucharystii i kapłaństwa – wyraża szacunek wobec kapłanów – zna treść perykopy o modlitwie w Ogrójcu – opisuje proces Jezusa – wie, że Jezus niósł krzyż ulicami Jerozolimy – opowiada ostatnie wydarzenia przed śmiercią Jezusa – zna treść perykopy o złożeniu Jezusa do grobu (Mt 27,57-61)</p>	<p>kapłaństwa 1 Kor 11,23-27 – podaje nazwy miejsca modlitwy Jezusa – nazywa własne trudności podając je w intencji modlitwy – wymienia osoby biorące udział w procesie Jezusa – potrafi zająć właściwe stanowisko wobec oskarżycieli Jezusa – kieruje się prawdą i miłością w relacjach z innymi – wymienia najważniejsze wydarzenia oraz spotkane osoby podczas drogi krzyżowej Jezusa – wyjaśnia, dlaczego Jezus przyjął krzyż – zna treść perykopy o śmierci Jezusa (Łk 23,33-34.44-46) – wyjaśnia znaczenie symboliki krzyża dla chrześcijanina – prezentuje postawę szacunku wobec krzyża jako znaku wiary i ofiary Chrystusa – wie, kim był Józef z Arymatei – opisuje postępowanie kobiet przy grobie Jezusa</p>	<p>– wyjaśnia, jak rozumie opisane w perykopie pokusy – podejmuje wyrzeczenia w czasie Wielkiego Postu – powtarza z pamięci słowa konsekracji – uzasadnia, że Msza Święta jest pamiętką Ostatniej Wieczerzy – wyjaśnia, na czym polegało spełnienie przez Jezusa woli Ojca – wskazuje prawdziwe i fałszywe strony procesu Jezusa – wymienia stacje drogi krzyżowej – wyraża gotowość czynnego uczestnictwa w nabożeństwach drogi krzyżowej – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijan śmierć Jezusa na krzyżu – wyjaśnia sposób grzebania zmarłych w czasach Jezusa</p>	<p>– charakteryzuje znaczenie sakramentów Eucharystii i kapłaństwa w życiu chrześcijańskim – modli się w intencji kapłanów – podejmuje próbę trudnej modlitwy Jezusa i uczy się wcielać ją w życie zwłaszcza w trudnych chwilach – uzasadnia, dlaczego prawda i miłość są podstawą życia chrześcijanina – upomina kolegów, którzy kłamią – potrafi odnieść wydarzenia drogi krzyżowej Jezusa do swoich „krzyży” – uzasadnia chrześcijańską tradycję czuwania przy grobie Pana Jezusa</p>	<p>znaków wiary – chętnie uczestniczy w modlitewnym czuwaniu przy Grobie Pańskim</p>
VI. Szlak nowego życia	<p>– zna treść perykopy o pustym grobie (Mt 28,1-10) – wymienia główne części Mszy Świętej – wie, że podczas Mszy Świętej Chrystus rozmawia z nami i karmi nas swoim Ciałem – zna treść perykopy (J 20,19-23) – zna treść perykopy o wniebowstąpieniu Dz 1,8-12 – wie, że Jezus przed wniebowstąpieniem zobowiązał swych uczniów, by byli Jego świadkami „aż po krańce ziemi” – zna treść perykopy o uwięzieniu i uwolnieniu św. Piotra – podaje przykłady współczesnych apostołów i misjonarzy – wymienia różne określenia nieba (dom Ojca, wieczne zbawienie, raj, życie wieczne z Bogiem)</p>	<p>– wie, że pusty grób Jezusa znajduje się w Jerozolimie i jest najważniejszym miejscem dla wszystkich chrześcijan, świadkiem zmartwychwstania – wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie świętują niedzielę – zna treść perykopy o uczniach z Emaus – uzasadnia, dlaczego kapłani mają władzę odpuszczania grzechów – wyraża gotowość systematycznego korzystania z sakramentu pokuty – wymienia sposoby świadectwa o Jezusie – świadomie wypowiada prośbę o powtórne przyjście Jezusa zawartą w modlitwie „Ojcze nasz” – „Przyjdź Królestwo Twoje” – stara się sumiennie wykonywać swoje obowiązki szkolne i domowe – określa, na czym polega modlitwa wstawiennicza – określa potrzebę naśladowania Piotra w trwaniu przy Chrystusie – wymienia kraje, w których św. Paweł głosił Chrystusa – uzasadnia potrzebę włączenia się w realizację apostolskiej misji – na podstawie tekstu biblijnego J 14,1-6 wyjaśnia rolę Chrystusa w naszej wędrówce do domu Ojca</p>	<p>– uzasadnia, że uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej jest wyznaniem wiary w zmartwychwstanie – wskazuje w perykopie dwa etapy rozpoznawania Chrystusa: rozmowę w drodze (wyjaśnianie Pism) i wspólny posiłek (łamanie chleba) w Emaus – mówi z pamięci słowa ustanowienia sakramentu pokuty i pojednania – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że chrześcijanin powinien łączyć wypełnianie swych codziennych obowiązków z „patrzaniem w niebo”, czyli modlitwą i oczekiwaniem na powtórne przyjście Jezusa – dba o czystość serca jako wyraz tęsknoty i gotowości na spotkanie z Chrystusem. – wyjaśnia przyczynę uwięzienia św. Piotra – charakteryzuje trudności, z jakimi spotykał się św. Paweł w realizacji apostolskiej misji – charakteryzuje pracę współczesnych misjonarzy – interpretuje życie chrześcijańskie jako wędrowanie do domu Ojca</p>	<p>– odważnie wyznaje swoją wiarę w zmartwychwstałego Jezusa – na podstawie biblijnej perykopy uzasadnia, że do poznawania Chrystusa konieczne jest czytanie i wyjaśnianie Pisma Świętego oraz przystępowanie do Komunii Świętej – na podstawie biblijnej perykopy wyjaśnia związek sakramentu pokuty z pokojem i Duchem Świętym – przyczynia się do budowania pokoju w swoim środowisku – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina – samodzielnie formułuje modlitwę wstawienniczą – wyraża zainteresowanie pracą misjonarzy i podejmuje modlitwę w intencji misji – uzasadnia konieczność więzi z Chrystusem, aby osiągnąć niebo</p>	
VII. Szlak	<p>– wie, że przydrożne krzyże i</p>	<p>– wskazuje kapliczkę (lub krzyż) w swoim otoczeniu</p>	<p>– uzasadnia budowanie przydrożnych</p>	<p>– charakteryzuje motywy troski</p>	<p>– chętnie</p>

<p>wiary</p>	<p>kapliczki są wyrazem miłości do Boga, Jezusa, Maryi – rozróżnia pojęcia: wycieczka i pielgrzymka – wie, że do Częstochowy wędrują liczne grupy pielgrzymów – wie, że Łagiewniki wiążą się z osobą św. Faustyny oraz przesłaniem Bożego Miłosierdzia – wie, że Wadowice to rodzinne miasto papieża Jana Pawła II – zna datę wyboru na papieża Jana Pawła II – zna datę Święta Dziękczynienia – potrafi wyjaśnić, na czym polega praca misjonarza</p>	<p>oraz opisuje jej (jego) wygląd – wyjaśnia, jakie znaczenie dla przechodniów mają przydrożne kapliczki – rozpoznaje na fotografii Jasną Górę oraz obraz Matki Bożej Częstochowskiej – zna słowa Apelu Jasnogórskiego – rozpoznaje obraz Jezusa Miłosiernego oraz sanktuarium Bożego Miłosierdzia – zna modlitwy tworzące koronkę do Miłosierdzia Bożego – wymienia miejsca w Wadowicach szczególnie związane z osobą Jana Pawła II (dom rodzinny, kościół, szkołę) – wie, kiedy obchodzone jest jego wspomnienie – wyraża wdzięczność Bogu za papieża Polaka – rozpoznaje na fotografii Świątynię Opatrzności Bożej – wymienia przejawy Bożej opieki w swoim życiu osobistym i rodzinnym – wyjaśnia znaczenie pojęć „misje”, „misjonarz”, „kraje misyjne” – wymienia dostępne dzieciom sposoby wspierania misji</p>	<p>kapliczek – wymienia ważne miejsca na Jasnej Górze (kaplica Cudownego Obrazu, polowy ołtarz „na szczycie”, skarbiec, droga krzyżowa na wałach) – uzasadnia, dlaczego różne grupy ludzi, w tym dzieci pierwszokomunijne, pielgrzymują na Jasną Górę – charakteryzuje w zarysie przesłanie o Bożym Miłosierdziu – wie, kiedy obchodzimy Niedzielę Miłosierdzia Bożego – zna datę urodzin i chrztu Karola Wojtyły – na podstawie filmu lub fotografii eksponatów z muzeum w rodzinnym domu Karola Wojtyły wskazuje główne etapy jego życia – wyjaśnia pojęcie „wotum wdzięczności” – wyraża wdzięczność Bogu za Jego nieustanną opiekę – zna treść nakazu misyjnego Jezusa (Mt 28,18-20)</p>	<p>o piękny wygląd kapliczek – wyraża zainteresowanie historią przydrożnych kapliczek – z zaangażowaniem przygotowuje modlitwne intencje kierowane do Pani Jasnogórskiej – wyjaśnia sposób odmawiania koronki do Miłosierdzia Bożego – w ufniej modlitwie powierza siebie i świat Bożemu Miłosierdziu – charakteryzuje główne wątki wypowiedzi Jana Pawła II dotyczące Wadowic – wyraża duchową więź z bł. Janem Pawłem, modląc się za jego wstawiennictwem – wyjaśnia, dlaczego została wybudowana Świątynia Opatrzności Boże – charakteryzuje warunki życia i nauki dzieci w krajach misyjnych</p>	<p>modli się przy kapliczkach i dba o ich piękno – wspiera misyjne dzieło Kościoła swoją modlitwą i ofiarą</p>
---------------------	---	---	---	--	---

KLASA V: " SPOTKANIA UBOGACAJĄCE "

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
<p>I. Moi przodkowie, bracia i siostry</p>	<p>– dzieli się wspomnieniami z wakacji – wymienia wakacyjne sposoby spotkania z Bogiem – określa, że Biblia zawiera słowo kochającego Boga, który chce się z nami spotykać – definiuje pojęcia: Stwórca, stworzenie, – podaje prawdę, że cały świat pochodzi od Boga – wymienia, w czym człowiek jest podobny do Boga – wyjaśnia pojęcie grzechu</p>	<p>– opowiada o ciekawych ludziach, których spotkał – podaje przykłady znanych ludzi oraz biblijnych bohaterów, którzy spotkali się z Bogiem – odróżnia twórcze działanie człowieka od stwórczego dzieła Boga – formułuje główne prawdy o człowieku zawarte w Księdze Rodzaju 1,26-27 – omawia treść biblijnego opowiadania o grzechu pierwszych ludzi: Rdz 2,16-17; 3,1-6.8-9.11-13.17.19.23 – podaje znaczenie imion Adama i Ewy – wymienia konsekwencje grzechu – uzasadnia, dlaczego należy systematycznie przystępować do sakramentu pokuty i pojednania</p>	<p>– odróżnia spotkania pozytywne, budujące od szkodliwych i znajomości, które warto pielęgnować, od takich, które nie są tego warte – potrafi zredagować modlitwę dziękczynną za wybrane dzieło stworzenia – na podstawie tekstu biblijnego wymienia zadania, jakie Bóg przekazał człowiekowi – uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń człowieka z Bogiem – wskazuje skutki grzechu pierworodnego w codziennym życiu</p>	<p>– charakteryzuje, w jaki sposób spotkane osoby mogły go ubogacić – uzasadnia, że czytając Pismo Święte możemy doświadczyć spotkania z Bogiem – interpretuje elementy dzieła Michała Anioła przedstawiające stworzenie – uzasadnia, że człowiek jest stworzony na obraz i podobieństwo Boże – wskazuje biblijne podstawy sakramentu chrztu (Dz 2,38) – wskazuje proste teksty liturgiczne</p>	<p>– reaguje na niewłaściwe zachowania wśród rodzeństwa oraz w grupie koleżeńskiej – aktywnie włącza się w działalność jednej z grup w parafii</p>

	<p>pierworodnego</p> <ul style="list-style-type: none"> – prezentuje biblijne opowiadanie o Kainie i Ablu Rdz 4,2b-15 – podaje, że drogą powrotu do przyjaźni Boga i ludzi jest przeproszenie – prezentuje biblijne opowiadania o potopie (Rdz 6,5-9.17) – definiuje pojęcie „ekologia” – opowiada o życiu św. Franciszka z Asyżu – definiuje pojęcia: święty, patron – podaje datę, kiedy Kościół oddaje cześć św. Stanisławowi – wymienia imiona trzech archaniołów – mówi z pamięci modlitwę prośby o pomoc Anioła Stróża – wymienia przejawy miłości rodziców do dziecka – opisuje, na czym polega posługa ministrantów i scholi – wymienia sytuacje, w których przydaje się pomoc dziadka lub babci, oraz te, w których dziadkowie potrzebują pomocy wnuków 	<ul style="list-style-type: none"> – mówi z pamięci prawdę wiary o Bożej sprawiedliwości – wyjaśnia, że cała przyroda jest darem Boga, o który mamy się troszczyć – dostrzega związek między mądrym korzystaniem z darów przyrody, a zdrowiem i szczęściem człowieka – wymienia wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki świadczące o jego duchowej sile – potrafi ocenić, co nam pomaga, a co przeszkadza w osiągnięciu świętości – podaje datę liturgicznego wspomnienia Świętych Archaniołów – mówi z pamięci modlitwę do Michała Archanioła – rozpoznaje obraz przedstawiający Michała Archanioła, wskazując jego atrybuty – podaje datę liturgicznego wspomnienia Aniołów Stróżów – wlicza dodatkowe obciążenia oraz korzyści płynące z posiadania liczego potomstwa (rodzeństwa) – wymienia formy zaangażowania świeckich w życie parafii – wymienia dziecięce i młodzieżowe grupy działające w parafii – podaje prawdę, że miłość i posłuszeństwo wobec dziadków wchodzi w zakres wymagań IV przykazania 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń między ludźmi – wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentu pokuty i pojednania – wyjaśnia, dlaczego Bóg ocalił Noego od potopu – wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za środowisko, w którym żyje – wykazuje związek treści Mdr 4,7.9-10.13-15 z życiem św. Stanisława – charakteryzuje rolę, jaką wyznaczył Bóg Michałowi Archaniołowi – charakteryzuje rolę Anioła Stróża w życiu człowieka – uzasadnia szczególnie szacunek dla kobiet oczekujących narodzin dziecka i rodzin wielodzietnych – charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie wielodzietnej – podaje przykłady współpracy poszczególnych grup – omawia sposoby kontaktu z dziadkami (tymi, którzy są blisko, oraz tymi, którzy mieszkają daleko) 	<ul style="list-style-type: none"> odnoszące się do sakramentu chrztu – wskazuje biblijne podstawy sakramentu pokuty – wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty – wyjaśnia, co znaczy być człowiekiem prawym. – potrafi ocenić stosunek współczesnych ludzi do przyrody i porównać go z nauką przekazaną przez św. Franciszka – uzasadnia, dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany patronem dzieci i młodzieży – uzasadnia, dlaczego w walce ze złem (z szatanem) potrzebna jest nam pomoc Michała Archanioła – wskazuje teksty biblijne odnoszące się do Aniołów Stróżów – potrafi wyjaśnić wartość różnorodności relacji w rodzinie wielodzietnej – charakteryzuje charyzmat wybranej grupy parafialnej – charakteryzuje i uzasadnia prawidłowe relacje wnucząt z dziadkami 	
II. Patriarchowie, przywódcy, prorocy	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim był Abraham – opowiada o Bożych odwiedzinach u Abrahama – określa, kim był Jakub – podaje fakt, że synowie Jakuba dali początek dwunastu pokoleniom narodu Izraela – podaje powody zazdrości braci wobec Józefa – omawia los Józefa sprzedanego w niewolę – wymienia okoliczności powołania Mojżesza – wymienia przywódców narodu wybranego w drodze do Ziemi Obiecanej – określa, że sędziowie byli przywódcami Izraelitów, powołanymi przez Boga, by wyzwolić ich z ucisku nieprzyjaciół 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje obietnicę, jaką Bóg dał Abrahamowi, i historię jej wypełnienia – uzasadnia potrzebę i sens wytrwałej modlitwy – omawia relacje Józefa z jego braćmi podkreślając znaczenie przebaczenia w tych relacjach – potrafi przyznać się do błędu i przeprosić – określa, że Aaron był bratem Mojżesza i jego „ustami” – wskazuje sposób podziału ziemi między 12 pokoleń Izraela – podaje, kim byli Madianici – opowiada o powołaniu Gedeona oraz formowaniu jego armii – podaje przykłady „duchowych mocarzy” – wymienia źródła duchowej mocy człowieka – relacjonuje treść perykopy o powołaniu Samuela (1 Sm 3,1-19) – wymienia, do czego Bóg nas powołuje – wymienia cechy Dawida, które podobały się Bogu – podaje przykłady męstwa Dawida i jego wiary w 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sytuacje z codziennego życia, w których możemy mieć do czynienia z Bożymi odwiedzinami – podaje imiona patriarchów: Abrahama, Izaaka i Jakuba oraz jego dwunastu synów – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia wartość i potrzebę przebaczenia w relacjach rodzinnych – charakteryzuje postawę Aarona u boku Mojżesza – charakteryzuje działalność Jozuego – wskazuje na mapie terytoria poszczególnych pokoleń – na podstawie fragmentów z Sdz 6–8 charakteryzuje postawę Gedeona wobec Boga – wyjaśnia związek niezwykłej mocy Samsona ze słubami złożonymi Bogu – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że Bóg udziela nam swej mocy 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia sens adopcji – wyjaśnia okoliczności i znaczenie zmiany imienia Jakuba na Izrael – charakteryzuje trudności oraz dobro związane z przebaczeniem – chętnie przebacza winowajcom – uzasadnia konieczność zgody i współdziałania wśród rodzeństwa – wyjaśnia znaczenie losów w podziale Ziemi Obiecanej – uzasadnia, dlaczego pokolenie Lewiego nie otrzymało ziemi – charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi – na podstawie tekstu biblijnego określa warunki korzystania z mocy Bożej – na podstawie tekstu biblijnego określa, czym jest powołanie – potrafi wykazać różnice między parzeniem ludzkim a Bożym 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje ludzkie życie jako wspólny projekt – człowieka i Boga – angażuje się w pomoc ludziom chorym

	<ul style="list-style-type: none"> – określa, że Samson był jednym z sędziów i walczył z Filistynami – relacjonuje treść opowiadania o Samsonie (Sdz 13–16) – określa, co to był przybytek Pański – opowiada o walce Dawida z Goliatem – podaje przykład mądrości Salomona w sądzie poddanych – omawia treść perykopy o Syryjczyku Naamanie – charakteryzuje misję proroka Jonasza – określa, czym jest proroctwo – podaje, kim był i gdzie działał Jeremiasz – opowiada historię Daniela (Dn 6,2-24) – opowiada dzieje biblijnego Hioba – podaje przykłady własnych sukcesów i niepowodzeń 	<p>Bożą pomoc</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia przestanie modlitwy Salomona o mądrość – wymienia inne cuda Elizeusza – pamięta słowa wyznania wiary Syryjczyka Naamana – podaje prawdę, że Bóg pragnie nawrócenia grzeszników – określa, że zazdrość jest jednym z grzechów głównych – podaje przykłady proroctw mesjańskich – omawia nauczanie proroka Jeremiasza – wyjaśnia, że Daniel z narażeniem życia wypełniał tradycje swego narodu – podaje przykłady zapominania o tradycjach religijnych i zaniedbywania ich przez współczesnych chrześcijan – wskazuje, czego uczy nas Hiob swoim cierpieniem 	<ul style="list-style-type: none"> do walki ze złem – charakteryzuje postawę Samuela wobec Boga – charakteryzuje postawę Dawida wobec Boga – wyjaśnia, na czym polegała mądrość Salomona – charakteryzuje misję proroka Elizeusza – na podstawie fragmentów Księgi Jonasza wyjaśnia istotę miłosierdzia Bożego – uzasadnia konieczność dobrego przygotowania się na spotkanie z Jezusem w każdej Mszy Świętej – wyjaśnia, że zapowiadane przez Jeremiasza nowe przymierze wypełniło się w Jezusie Chrystusie – charakteryzuje postawę Daniela – uzasadnia wartość i potrzebę ufniej modlitwy – wyjaśnia znaczenie wytrwałej modlitwy w chorobie i cierpieniu – potrafi ułożyć modlitwę w intencji osoby chorej lub niepełnosprawnej 	<ul style="list-style-type: none"> patrzeniem na człowieka – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że mądrość jest darem Bożym, o który trzeba się starać – uzasadnia, że Bóg czyni cuda także dzisiaj – uzasadnia konieczność pokuty i nawrócenia – wymienia grzechy cudze – uzasadnia, że proroctwa mesjańskie wypełniły się w Jezusie – potrafi zinterpretować omawiane teksty prorockie – potrafi ocenić własne relacje z Bogiem i ludźmi w świetle postawy Daniela – na podstawie historii Hioba oraz własnego doświadczenia uzasadnia, że cierpienie jest nieodłącznym elementem ludzkiego życia 	
III. Pierwsi świadkowie spełnionej obietnicy (tematy 32-35)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia treść perykopy Łk 1,5-20.24-25 – podaje, kim był Zachariasz – opowiada o nawiedzeniu św. Elżbiety – opowiada treść perykopy o pasterzach u źróbka – opowiada o ofiarowaniu Pana Jezusa w świątyni – okazuje szacunek ludziom w podeszłym wieku 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że Zachariasz nie uwierzył Bożej obietnicy i stał się niemy do czasu urodzenia syna – wymienia powody ludzkiej radości – podaje, że pasterze jako pierwsi pokłonili się Jezusowi – z szacunkiem odnosi się do ludzi ubogich – podaje, że słowa Symeona skierowane do Maryi są zapowiedzią Jej cierpienia oraz objawiają prawdę o Jezusie – podaje datę święta Ofiarowania Pańskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cechy właściwej postawy człowieka wobec słowa Bożego – wyjaśnia motyw poruszenia się dzieciątka w łonie Elżbiety – wymienia dary, jakich Jezus może od niego oczekiwać – charakteryzuje postawę Maryi wobec wydarzeń związanych z Jej Synem – wyjaśnia słowa Symeona 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje zadania wyznaczone mu przez Boga – wyjaśnia motyw zachęty św. Pawła do radości w Flp 4,4-5 – omawia pozycję społeczną pasterzy w czasach Jezusa – charakteryzuje postawę pasterzy wobec ogłoszonej im nowiny – wyjaśnia nakaz Prawa Starego Testamentu dotyczący pierwsorodnego syna 	

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Pierwsi	– podaje, że prawdziwym	– podaje, co Ewangelia mówi o św. Józefie	– potrafi ułożyć modlitwę do św. Józefa za	– charakteryzuje św. Józefa jako	

świadczenie spełnionej obietnicy (tematy 36-39)	<p>Ojcem Pana Jezusa jest Bóg, a św. Józef był Jego wzorowym opiekunem</p> <ul style="list-style-type: none"> – opowiada o misji Jana Chrzciciela (Łk 3,3-9) – podaje prawdę, że pójście za Jezusem oznacza zostanie Jego uczniem – podaje, że papież i biskupi są następcami apostołów 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, kiedy w liturgii czcimy św. Józefa – wymienia, do czego nawoływał Jan Chrzciciel – opowiada treść perykopy o obfitym połowie i powołaniu Szymona Piotra (Łk 5,1-11) – określa relacje ucznia i mistrza oraz apostołów i Jezusa – podaje imię obecnego papieża i biskupa swojej diecezji 	<p>swojego tatę lub opiekuna</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co znaczy dla współczesnego człowieka „prostować drogę dla Jezusa” – wyjaśnia słowa Jezusa o łowieniu ludzi – aktywnie włącza się w tworzenie modlitwy i modli się za papieża i biskupów 	<p>wzór dla wszystkich ojców i opiekunów</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia sens adopcji – charakteryzuje postawę Szymona wobec dokonanego cudu i słów wypowiedzianych do niego przez Jezusa – uzasadnia decyzję pójścia za Jezusem – wymienia dostępne mu sposoby apostołowania i włącza się w ich realizację 	
IV. Świadczenie wiary i nowego życia	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje treść perykopy o uzdrowieniu kobiety cierpiącej na krwotok (Łk 8,42b-48) – omawia treść perykopy o wskrzeszeniu córki Jaira (Łk 8,41-42.49-55) – określa, że modlitwa jest dialogiem między Bogiem i człowiekiem – omawia treść perykopy o Marcie i Marii (Łk 10,38-42) – omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa – określa, że pomoc potrzebującym jest chrześcijańskim obowiązkiem – omawia treść perykopy o spotkaniu Pana Jezusa z niewiernym Tomaszem (J 20,24-29) – omawia treść rozmowy Jezusa z ukrzyżowanym łotrem – określa, w czym się przejawia Boże miłosierdzie – wymienia sposoby czci Bożego Miłosierdzia – opowiada o spotkaniu Bernadetty z Maryją – podaje nazwę zgromadzenia założonego przez Matkę Teresę – podaje najważniejsze fakty z życia Brata Alberta – definiuje pojęcia: świętość, „mała droga” – podaje główne wydarzenia z życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje własną definicję wiary – wyjaśnia rolę wiary przy uzdrowieniach i wskrzeszeniach – omawia treść perykopy J 3,1-5 – definiuje pojęcia: faryzeusz, nowe narodzenie – wskazuje sposoby naśladowania postawy Marty i Marii – wyjaśnia pojęcie „Mesjasz” – charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela – omawia tekst biblijny o Szymonie z Cyreny Mt 27,32 (Mk 15,21; Łk 23,26) – podaje, że postać Szymona z Cyreny występuje w V stacji nabożeństwa drogi krzyżowej – podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej – przytacza z pamięci słowa, jakimi Tomasz wyznał wiarę w Jezusa, oraz Jezusową odpowiedź – podaje przykłady szczególnej bliskości Jana z Jezusem – wskazuje w Ewangelii przykłady okazywania przez Jezusa miłosierdzia – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Faustyny – podaje, kim była św. Bernadetta – omawia treść orędzia z Lourdes – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia bł. Teresy z Kalkuty – dostrzega potrzebę niesienia pomocy osobom biednym i opuszczonym – podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki – wymienia dzieła, którym patronuje św. Teresa 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia sposoby doświadczania mocy Jezusa – wskazuje w swoim środowisku osoby będące przykładem wiary – układa modlitwę prośby i dziękczynną – charakteryzuje postawę Nikodema w spotkaniu z Jezusem – potrafi modlić się spontanicznie – charakteryzuje postawę Marty i Marii w spotkaniu z Jezusem – przedstawia Bogu w modlitwie troski własne i innych – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w walce z pokusami – uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami – charakteryzuje postawę Szymona na drodze krzyżowej Jezusa – charakteryzuje czyn św. Weroniki – wskazuje, gdzie należy szukać pomocy w wyjaśnianiu wątpliwości dotyczących wiary – podaje, że Jan był w grupie pierwszych, powołanych przez Jezusa apostołów, jako jedyny z Dwunastu był pod krzyżem i jako pierwszy z nich stanął przy pustym grobie Jezusa – interpretuje teksty biblijne mówiące o miłosierdziu Jezusa – podaje przykłady sytuacji, w których potrzebujemy miłosierdzia ze strony ludzi i Boga – charakteryzuje postawę Bernadetty wobec powołanych jej zadań – podaje sposoby realizacji orędzia z Lourdes – opisuje formy działalności Matki Teresy i jej zgromadzenia – charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich – opisuje najważniejsze wydarzenia z życia św. Teresy 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia rolę wiary przy uzdrowieniach – uzasadnia znaczenie wiary zwłaszcza w najtrudniejszych sytuacjach życiowych (nieszczęście, choroba, śmierć) – potrafi wykonać różnicę między modlitwą wyuczoną a spontaniczną – uzasadnia wartość modlitwy i służby bliźnim w życiu chrześcijanina – wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni – układa modlitwę związaną z odpieraniem pokus – rozróżnia pomoc przymuszoną i udzieloną z własnych chęci – wskazuje współczesne sposoby naśladowania św. Weroniki – charakteryzuje działalność św. Jana po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. – charakteryzuje posłannictwo św. Faustyny, jej rolę w szerzeniu czci Bożego Miłosierdzia – układa własną modlitwę do Jezusa Miłosiernego – uzasadnia potrzebę zaangażowania się w wypełnianie przesłania z Lourdes – określa wartość osobistej modlitwy w kształtowaniu wrażliwości na potrzeby innych ludzi – interpretuje słowa br. Alberta „powinno się być jak bochen 	<ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w pomoc potrzebującym

				chleba...” – charakteryzuje „małą drogę” św. Teresy	
V. Ci, co wskazują drogę	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską – wymienia najważniejsze fakty z życia św. Piotra – omawia powołanie i nawrócenie Szawła – podaje daty rozpoczęcia i zakończenia pontyfikatu Jana Pawła II – podaje najważniejsze fakty z życia św. Wojciecha – podaje najważniejsze fakty z życia św. Stanisława – podaje, kim była św. Jadwiga – wymienia dzieła, którymi zasłynęła św. Jadwiga królowa – podaje, że kardynał Wyszyński był prymasem Polski w latach komunistycznych rządów – podaje, że Jezus miał uczniów i oni nazywali Go Nauczycielem – wyraża szacunek wobec nauczycieli 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia treść zapowiedzi zesłania Ducha Świętego – wskazuje przełomowe wydarzenia z życia św. Piotra – wskazuje sposoby naśladowania apostoła Piotra – wskazuje sposoby naśladowania apostoła Pawła – omawia pontyfikat Jana Pawła II – wymienia główne wątki pontyfikatu Jana Pawła II – wymienia, w czym możemy naśladować św. Wojciecha – wymienia cechy charakteru św. Stanisława, które warto naśladować – wymienia współczesne sposoby troski o ubogich – podaje, że kardynał Wyszyński, będąc w przymusowym odosobnieniu, przygotował plan obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski oraz tekst Ślubów Jasnogórskich – wymienia miejsca odosobnienia, w których przetrzymywano Księdza Prymasa – definiuje pojęcia: nauczyciel, wychowawca – wymienia cechy dobrego ucznia i dobrego nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie tytułu Paraklet – charakteryzuje działalność apostołską św. Piotra – charakteryzuje działalność apostołską św. Pawła – charakteryzuje apostołską posługę Jana Pawła II jako otwartą na potrzeby wszystkich ludzi – wyjaśnia sens męczeństwa św. Wojciecha dla naszego Narodu – uzasadnia, dlaczego św. Wojciech został wybrany na patrona naszej Ojczyzny – uzasadnia, czym św. Stanisław zasłużył na miano patrona Polski – charakteryzuje postawę królowej Jadwigi wobec poddanych – chętnie włącza się w pomoc ubogim – wymienia formy prześladowań ludzi wierzących i pasterzy Kościoła w czasach PRL-u – potrafi ocenić swoje postępowanie wobec nauczycieli 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje działanie Ducha Świętego jako Przewodnika, Poczyciela, Obrońcy – uzasadnia potrzebę wspierania misji – wyjaśnia motywację ludzi pielgrzymujących do grobu bł. Jana Pawła II – potrafi wykazać, jak we współczesnych czasach można naśladować św. Wojciecha – wskazuje teksty liturgiczne odnoszące się do kultu św. Stanisława – wskazuje teksty liturgiczne odnoszące się do kultu św. Jadwigi – charakteryzuje postawę Prymasa wobec wrogich działań rządu PRL – na podstawie wybranych tekstów biblijnych charakteryzuje postawę Jezusa jako nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – staje w obronie słabszych – aktywnie włącza się w dzieło misyjne Kościoła

KLASA VI „TAJEMNICE BOGATEGO ŻYCIA”

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
<p>I. Bóg powołujący do istnienia – porządkowa nie chaosu</p>	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje skróty poszczególnych ksiąg, posługując się Pismem Świętym – potrafi odróżnić w zapisie księgę, rozdział, werset – omawia, co to znaczy „stworzyć”, „tworzyć” – podaje przykłady tekstów biblijnych mówiących o stworzeniu – określa, że każdy człowiek rodzi się jako kobieta lub mężczyzna – podaje prawdę, że przyczyną grzechu pierwszych rodziców było nieposłuszeństwo – podaje prawdę, że Bóg uzdolnił mężczyznę i kobietę do przekazywania życia – podaje prawdę, że cierpienie człowieka jest jednym ze skutków grzechu – wskazuje przykłady niewłaściwego stosunku człowieka do ziemi, którą otrzymał w darze od Boga – podaje prawdę, że odpowiedzią Boga na grzech pierwszych rodziców była zapowiedź Zbawiciela 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia skróty poszczególnych ksiąg i podaje sposób ich zapisu – odszukuje w Piśmie Świętym wskazany fragment – omawia założenia teorii ewolucji – podaje prawdę, że biblijna nauka o stworzeniu nie przeczy teorii ewolucji – podaje prawdę, że człowiek jest najdoskonalszym ze stworzeń – prezentuje swoje drzewo rodowe – wymienia skutki grzechu pierworodnego w życiu codziennym człowieka – podaje przykłady roli, jaką pełni strój dla podkreślenia płci w naszej kulturze – określa, że zakrywanie intymnych części ciała wynika z właściwego poczucia wstydu (Rdz 3,21) – podaje prawdę, że źródłem grzechów jest pycha, będąca skutkiem grzechu pierworodnego – wymienia społeczne konsekwencje grzechu pierworodnego – wymienia skutki chrztu świętego (uwalnia od grzechu pierworodnego, czyni nas dziećmi Bożymi, włącza nas do wspólnoty Kościoła) – omawia symbolikę chrztu (woda, świeca, biała szata, olej, gest nałożenia rąk) 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia kilka biblijnych symboli obecnych również w liturgii – podaje przykłady tekstów biblijnych, które można rozumieć dosłownie i jako pouczające opowiadania – wyjaśnia biblijną naukę o stworzeniu świata – odnajduje i interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu świata – odnajduje i interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu człowieka – wskazuje, w jaki sposób wyraża wdzięczność Bogu za dar życia i rodziców – odnajduje w Piśmie Świętym tekst biblijny o grzechu pierworodnym i potrafi go zinterpretować – charakteryzuje istotę grzechu pierworodnego – uzasadnia, że wstyd chroni ludzką godność – wyraża akceptację dla swojej płci i szacunek wobec płci przeciwnej – omawia, w jaki sposób dba o swoje zdrowie przez aktywność fizyczną – uzasadnia, że człowiek jest gospodarzem ziemi – uzasadnia, że panowanie nad ziemią musi odbywać się według Bożych zasad – interpretuje tekst biblijny o obietnicy zbawienia (Rdz 3,14-15) – wyjaśnia, że przez chrzest Bóg stwarza 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia potrzebę czytania Pisma Świętego i wyjaśniania jego tekstów – krytycznie odnosi się do teorii i hipotez dotyczących powstania świata – omawia stanowisko Kościoła na temat teorii pochodzenia człowieka od małpy – omawia skutki grzechu pierworodnego w życiu człowieka – uzasadnia, potrzebę podjęcia walki ze skutkami grzechu przez regularną spowiedź – uzasadnia, że okres dojrzewania jest czasem przygotowania do bycia ojcem lub matką – charakteryzuje pozytywną rolę wstydu w relacjach międzyludzkich – wyjaśnia, że człowiek doświadcza skutków grzechu pierworodnego w wymiarze osobistym i społecznym – uzasadnia potrzebę wypracowania w sobie siły woli do czynienia dobra przez pracę nad sobą – wyjaśnia symboliczne znaczenie pojęć: „niewiasta”, „potomek”, „wąż” – uzasadnia tradycję udzielania chrztu dzieciom – wskazuje, jak wypełniania zobowiązania płynące z przyjęcia chrztu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych

			człowieka na nowo		
II. Bóg mówiący na różne sposoby	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że Bóg sprzeciwia się ludzkiej pysze – wymienia grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu – omawia, kim był Melchizedek – podaje prawdę, że ofiara Melchizedeka jest zapowiedzią Ostatniej Wieczerzy i Eucharystii – podaje prawdę, że Izaak był umiłowanym synem Abrahama – omawia wydarzenia związane z narodzinami Izaaka – omawia sytuację Izraelitów w Egipcie, – podaje prawdę, że krew baranka uratowała Izraelitów przed śmiercią – opowiada o wędrówce Izraelitów przez pustynię – wyjaśnia, co to jest manna – opowiada treść perykopy o wężu miedzianym (Lb 21,4-9) – podaje prawdę, że śmierć Izraelitów spowodowana przez jadowite węże była karą za grzech niewierności – podaje prawdę, że pieśnią i modlitwą uwielbiamy Pana Boga – wymienia znane piosenki religijne 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, że egoizm i pycha są przyczyną konfliktów między ludźmi – podaje prawdę, że zesłanie Ducha Świętego jest szansą zjednoczenia narodów podzielonych przez budowę wieży Babel – podaje prawdę, że ofiara kapłana Melchizedeka jest figurą ofiary Jezusa Chrystusa – opowiada treść biblijnej perykopy o ofiarowaniu Izaaka (Rdz 22,1-13) – wyjaśnia pojęcie „Pascha” – podaje prawdę, że Jezus jest prawdziwym Barankiem Paschalnym – podaje prawdę, że manna była znakiem troski Boga o naród wybrany – omawia, dlaczego niemożność gromadzenia zapasów manny miała uczyć zaufania Bogu – podaje przykłady ludzkich potrzeb materialnych i duchowych – podaje, kiedy i w jaki sposób oddajemy cześć krzyżowi – wymienia dni poświęcone szczególnej czci krzyża Chrystusowego – wskazuje, że Księga Psalmów jest jedną z ksiąg Starego Testamentu – podaje przykłady, kiedy technika może służyć Bożej sprawie – podaje adresy stron internetowych z muzyką religijną 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia symbolikę wieży Babel – uzasadnia, że człowiek rozwija się i czyni dobro wtedy, gdy szanuje Boże prawo – umiejętnie wypowiada własne sądy, by nie doprowadzić do konfliktów – wyjaśnia symbolikę chleba i wina – wyjaśnia treść modlitw wypowiedzianych przez kapłana nad chlebem i winem podczas przygotowania darów – wyjaśnia, że słowo „melchizedek” jest również nazwą uchwytu przytrzymującego Hostię w monstrancji – wyjaśnia, na czym polegało ofiarowanie Izaaka – wyjaśnia symbolikę ofiary z baranka – charakteryzuje postawę posłuszeństwa Izaaka – wyjaśnia słowa kapłana: „Oto Baranek Boży...” oraz słowa modlitwy: „Baranku Boży...” – uzasadnia, że krew Jezusa ratuje Jego wyznawców przed śmiercią wieczną – uzasadnia, że manna z nieba jest zapowiedzią Eucharystii – formułuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę i dar Eucharystii – omawia symbolikę węża miedzianego umieszczonego na palu – uzasadnia, dlaczego wąż miedziany jest zapowiedzią krzyża – omawia treść poznanych psalmów Dawida – wskazuje w Piśmie Świętym psalmy, którymi może modlić się, prosząc, dziękując uwielbiając i przeprasząc Boga, – śpiewa indywidualnie lub w grupie wybraną piosenkę religijną lub psalm 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że potrzebujemy łaski Bożej, by żyć i pracować w jedności z innymi ludźmi – przyjmuje postawę szacunku wobec osób mających inne zdanie – wyjaśnia, że podczas przygotowania darów składamy Bogu w ofierze nasze życie: – wskazuje, w jaki sposób wyraża szacunek wobec Chleba eucharystycznego i chleba powszedniego – uzasadnia, że Izaak jest figurą Jezusa – charakteryzuje zniewolenia współczesnego człowieka – omawia, jak poprzez codzienny rachunek sumienia kształtuje postawę wytrwałości w realizacji postanowienia poprawy podjętego podczas sakramentu pokuty i pojednania – omawia, jak okazuje wdzięczność Bogu i rodzicom za pokarm i opiekę – podaje przykłady, kiedy zwraca się do Boga z prośbą o pomoc w sytuacjach trudnych – wskazuje, jak wyraża szacunek i cześć wobec krzyża, który jest ratunkiem dla człowieka – układa własny psalm 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady sytuacji, w których wykazuje postawę słuchania i wypełniania trudnych poleceń Boga – wskazuje programy telewizyjne i radiowe o tematyce religijnej – wskazuje, w jaki sposób korzysta z katolickich mediów
III. Słowa i czyny Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że Ewangelia jest dobrą nowiną o zbawieniu, spisana przez czterech ewangelistów – podaje, gdzie i kiedy obecnie głosi się Ewangelię – omawia treść perykopy Mt 14,22-33 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że ewangeliści spisali tę samą prawdę, ale inaczej opowiedzianą – wymienia sytuacje, w których poddawany jest próbie wiary – opowiada przypowieść o zabląkanej owcy (Mt 18,12-14) – omawia prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem (J 10,14) 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia konieczność poznawania Ewangelii przez chrześcijanina – wyjaśnia znaczenie symboli ewangelistów – wyjaśnia, że spotkanie apostołów z Jezusem kroczącym po jeziorze było dla nich próbą wiary – wyjaśnia, że w trudnych sytuacjach 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że treść Ewangelii jest aktualna w każdym czasie – omawia, jak samodzielnie poznaje treść Ewangelii – uzasadnia, że trudności życiowe są zaproszeniem Jezusa do zaufania Mu – podaje przykłady sytuacji, gdy w 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, w jaki sposób wyraża troskę, aby inni ludzie poznali Ewangelię – podejmuje inicjatywy

	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że Jezus pomaga tym, którzy proszą Go o pomoc – podaje prawdę, że przyczyną zagubienia człowieka jest grzech – podaje prawdę, że Bóg poszukuje grzesznego człowieka – wymienia wartości, których nie można zdobyć za pieniądze – podaje przykłady, jak można pomagać innym – omawia treść przypowieści o dwóch synach (Mt 21,28-32) – wymienia gesty pokutne – opowiada treść przypowieści o miłosiernym ojcu (Łk 15,11-24) – wyjaśnia rolę kapłana podczas spowiedzi – opowiada treść perykopy o uzdrowieniu paralytyka (Mk 2,1-12) – podaje prawdę, że cierpienie jest skutkiem grzechu pierworodnego – podaje prawdę, że męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa nadały sens cierpieniu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, że Boża miłość skierowana jest do każdej osoby indywidualnie – omawia przesłanie perykopy o ubogiej wdowie (Mk 12,41-44) – omawia, na czym polega bezinteresowny dar serca – wymienia postawy liturgiczne – podaje prawdę, że człowiek uczciwy czynami potwierdza swoje słowa – omawia liturgiczne teksty pokutne – podaje definicję skruchy – wskazuje biblijne podstawy sakramentu pokuty i pojednania – omawia wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania – wymienia konsekwencje wynikające z tego sakramentu – podaje przykłady, jak pracować nad rozwojem sumienia chrześcijańskiego – wskazuje biblijne podstawy sakramentu namaszczenia chorych (Jk 5,13-15) – omawia wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do tego sakramentu – wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentu namaszczenia chorych 	<p>Jezus przychodzi nam z pomocą na różne sposoby (przez innych ludzi, w sakramentach)</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia przesłanie przypowieści o zabłąkanej owcy, – uzasadnia, że Bóg poszukuje człowieka, ponieważ go kocha – uzasadnia wartość bezinteresownej pomocy innym – wyjaśnia treść V przykazania kościelnego – podaje przykłady sytuacji, kiedy ufnie powierza Bogu swoje troski – wyjaśnia znaczenie wybranych postaw liturgicznych – wskazuje, w jaki sposób czynnie uczestniczy w liturgii – wyjaśnia znaczenie gestów pokutnych – uzasadnia, że do owocnego przeżycia Mszy Świętej potrzebna jest czystość Ducha – wyjaśnia znaczenie sakramentu pokuty i pojednania w życiu chrześcijańskim – wyjaśnia znaczenie gestów podczas spowiedzi – wyjaśnia chrześcijańskie znaczenie cierpienia – wyjaśnia znaczenie sakramentu namaszczenia chorych w życiu chrześcijańskim 	<p>trudnościach życiowych powierza się Jezusowi, wyznając wiarę w Niego</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje sposoby poszukiwania człowieka przez Boga – podaje przykłady, kiedy dziękuje Bogu za Jego troskę okazywaną mu przez wydarzenia i spotkanych ludzi – przygotowuje plan akcji charytatywnej – uzasadnia, że postawa zewnętrzna powinna wyrażać wewnętrzną więź z Bogiem – podaje przykłady, kiedy wyraża postawę szczerości w relacji z Bogiem i z drugim człowiekiem – uzasadnia swoje pragnienie uczestnictwa w liturgii Mszy Świętej z czystym sercem – uzasadnia wartość sakramentu pokuty i pojednania – uzasadnia swą gotowość przemiany życia przez regularną spowiedź – wyjaśnia znaczenie gestów kapłana podczas udzielania sakramentu namaszczenia chorych – wskazuje, w jaki sposób chce pomagać potrzebującym 	<p>mające na celu bezinteresowną pomoc potrzebującym</p>
<p>IV. Tajemnice królestwa Bożego – przypowieść i Jezusa</p>	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje w Piśmie Świętym przypowieść o siewcy (Łk 8,5-15) – definiuje pojęcie „przypowieść” – omawia treść perykopy o ziarnie gorczycy i zaczynie chlebowym (Mt 13,31-33) – podaje prawdę, że rozwój królestwa Bożego dokonuje się w historii ludzkości – podaje prawdę, że Boże słowo jest fundamentem, na którym ma budować własne życie – wymienia, w jaki sposób może pogłębiać więź z Bogiem – definiuje pojęcie „talent” (jednostka monetarna) i podaje znaczenie wyrażen: „puścić w obrót” i „zakopać dar” 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, co oznaczają rodzaje gleby i kim jest siewca – wymienia miejsca, w których słuchamy słowa Bożego – podaje przykłady, w jaki sposób królestwo Boże jest budowane na ziemi duchowo i materialnie – omawia prawdę, że królestwo Boże przemienia świat – podaje prawdę, że człowiek ukształtowany przez Boże słowo podejmuje właściwe decyzje – wymienia konsekwencje niewłaściwych wyborów moralnych – podaje, kogo oznacza pan i studzy z przypowieści – podaje prawdę, że wszystkie zdolności są darem Boga i należy je pomnażać – omawia symbolikę przebaczenia 77 razy – wskazuje, jak zastosować wskazania prawa 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje przypowieść jako gatunek literacki – interpretuje przypowieść o siewcy (Łk 8,5-15) – uzasadnia, że aby słowo Boże mogło wydać plon, konieczne jest zaangażowanie człowieka – wyjaśnia symboliczne znaczenie ziarna gorczycy i kwasu chlebowego we wroście duchowym – uzasadnia, że królestwo niebieskie wzrasta dzięki Bożej mocy – uzasadnia, że słowo Boże ma moc przemiany ludzkich serc – wyjaśnia przesłanie przypowieści o domu na skale (Mt 7,24-27) – uzasadnia, dlaczego warto budować życie na relacji z Bogiem 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego i wypełnianie go prowadzi do królestwa Bożego – uzasadnia, że królestwo Boże rozrasta się duchowo i materialnie – podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża postawę otwartości na Boży plan i cierpliwie oczekuje na jego realizację – charakteryzuje postawę człowieka budującego swoje życie na słowie Bożym – wyjaśnia, kiedy świadomie przeżywa liturgię słowa na Mszy Świętej – uzasadnia, że zbawienie osiągamy wykorzystując dary, które nam powierzono 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jak może odnieść do własnego życia owoce ziarna zasianego na żyznej glebie – wskazuje sytuacje, gdy rozwiązuje podstawowe problemy życiowe w duchu wiary chrześcijańskiej

	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada przypowieść o nielitościwym dłużniku (Mt 18,23-35) – podaje, jaką wartość miał talent i denar – opowiada przypowieść o dziesięciu pannach (Mt 25,1-13) – określa, na czym polega roztropność i nieroztropność – opowiada przypowieść o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-16) – podaje prawdę, że człowiek może nawrócić się w każdej chwili życia – opowiada przypowieść o chwaście i sieci (Mt 13,24-30.36-43.47-50) 	<p>Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, co symbolizują oliwa i zapalona lampa – wymienia sposoby powrotu do życia w łasce Bożej – wymienia warunki trwania w Bożej łasce – omawia prawdę, że Bóg okazuje swoje miłosierdzie wobec grzeszników – wskazuje, że Bóg jest hojnym dawcą łask – podaje prawdę, że siłą, która pociąga ludzi do dobra, jest miłość Jezusa – podaje, czego symbolem jest siewca, ziarno, chwast, żniwo, połów i sieć – wymienia rzeczy ostateczne człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje przypowieść o talentach (Mt 25,14-30) – uzasadnia, dlaczego warto rozwijać swoje umiejętności – charakteryzuje postawę odpowiedzialności – wyjaśnia znaczenie długu wobec Boga i ludzi – podaje przykłady, gdy reaguje na niewłaściwe zachowania w swoim otoczeniu – odnosi oczekiwanie na Oblubieńca do powtórnego przyjścia Chrystusa – uzasadnia, dlaczego powinniśmy być zawsze przygotowani na powtórne przyjście Chrystusa – interpretuje przypowieść o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-16) – wyjaśnia różnicę między sprawiedliwością Bożą a sprawiedliwością ludzką – wyjaśnia, dlaczego Bóg pozwala żyć obok siebie ludziom dobrym i złym – wyjaśnia, na czym będzie polegał sąd ostateczny i szczegółowy – podaje przykłady, kiedy prawidłowo reaguje na niewłaściwe zachowania bliskich osób 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje sposoby rozwijania swoich zdolności dla dobra własnego i innych – uzasadnia, że warunkiem Bożego przebaczenia jest przebaczenie innym – uzasadnia swą gotowość życia w łasce uświęcającej przez częste przyjmowanie Komunii Świętej – uzasadnia, że człowiek, nie korzystając z Bożych łask, zubaża samego siebie – wyjaśnia znaczenie spowiedzi w swej trosce o życie w łasce uświęcającej – uzasadnia pragnienie kształtowania w sobie postawy wytrwałego znoszenia cierpienia spowodowanego przez zło 	
<p>VII. Szczególne tajemnice roku (tematy: 52-56)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia okresy w roku liturgicznym i obowiązujące święta kościelne – omawia historię różańca – omawia przesłanie orędzia Matki Bożej z Fatimy – mówi z pamięci tajemnice różańca – podaje prawdę, że grzebanie umarłych jest jednym z uczynków miłosierdzia i chrześcijańskim obowiązkiem – podaje prawdę, że zmarli oczekują na naszą pomoc podczas cierpienia w czyśćcu – opowiada biblijną historię o narodzeniu Jezusa – opowiada biblijną historię o mędrkach ze Wschodu – podaje datę uroczystości Objawienia Pańskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje definicję roku liturgicznego – podaje, że rok liturgiczny przebiega według cyklu: A, B i C – podaje prawdę, że odmawiając różaniec razem z Maryją zwracamy się do Boga w różnych potrzebach – podaje datę wspomnienia Matki Bożej Różańcowej – wskazuje, że modlitwa za zmarłych (Msza Święta, wypominki, modlitwa przy grobie) jest pomocą душom oczekującym w czyśćcu – omawia prawdę wiary o wcieleniu Bożego Syna – wymienia chrześcijańskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia – wymienia chrześcijańskie tradycje związane uroczystością Objawienia Pańskiego – podaje tytuły kolęd związanych z uroczystością Objawienia Pańskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego w każdym roku liturgicznym powtarzamy uobecnianie w liturgii wydarzeń zbawczych – wskazuje w wybranych tekstach liturgicznych wydarzenia zbawcze – uzasadnia wartość modlitwy różańcowej – przygotowuje rozważania do wybranej tajemnicy – uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych i troskę o ich groby – wyjaśnia, dlaczego na grobach stawia się krzyże – wyjaśnia, w jaki sposób wyraża gotowość troski o groby bliskich – uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia – wyjaśnia symbolikę tradycji świąt Bożego Narodzenia – uzasadnia, że tradycja pomaga we 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia rolę świętych wspomnianych w roku liturgicznym w historii Kościoła – przyporządkowuje nabożeństwa do poszczególnych okresów roku liturgicznego – uzasadnia swą gotowość czynnego udziału w roratach – uzasadnia swą gotowość uczestniczenia w nabożeństwach różańcowych – uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest przejawem wiary w życie wieczne oraz wyrazem nadziei, która się spełni przy spotkaniu w niebie – uzasadnia swą gotowość pojednania się z drugim człowiekiem, podczas dzielenia się opłatkiem – wskazuje sytuacje, gdy modli się 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzują działalność kółek różańcowych – angażuje się w przygotowanie wieczery wigilijnej w domu rodzinnym oraz w spotkaniu opłatkowe w klasie

			właściwym przeżywaniu prawd wiary – śpiewa kolędy – uzasadnia, że Bóg daje znaki na naszej drodze do poznania i spotkania Chrystusa – wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez mędrców	w intencji właściwego odczytywania znaków w swoim życiu – uzasadnia swą gotowość prowadzenia innych do Chrystusa	
--	--	--	---	---	--

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Śmierć i chwala Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o pojmaniu Jezusa w ogrodzie Oliwnym (Mt 26,14-16.36.45-50; 27,3-5) – omawia wydarzenia związane ze śmiercią Jezusa na krzyżu (Łk 22,19-20 i J 19,17-18) – omawia wydarzenia związane z Ostatnią Wieczerzą (Mt 26,26-28) – omawia treść perykopy o złożeniu Jezusa do grobu (Mk 15,42-47) – opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (J 20,1-8) – podaje znaczenie słowa „rezurekcja” – podaje, do czego służą chrzcielnica i kropielnica – podaje prawdę, że obraz Jezusa Miłosiernego powstał z polecenia Jezusa danego św. Faustynie – podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa – podaje godziny Mszy Świętych w swojej parafii 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje cechy wiernego przyjaciela Chrystusa – omawia, dlaczego podczas liturgii Wielkiego Czwartku Najświętszy Sakrament jest przenoszony do ciemnicy – wykazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Jezusa – przytacza z pamięci słowa przeistoczenia – podaje nazwy naczyń liturgicznych używanych podczas Mszy Świętej – omawia zwyczaje pogrzebowe w czasach Jezusa – omawia liturgię Wigilii Paschalnej – podaje, kiedy podczas liturgii zapala się paschał – wymienia zobowiązania podejmowane podczas chrztu – podaje datę swojego chrztu – wymienia charakterystyczne elementy obrazu Jezusa Miłosiernego – określa, na czym polega Boże miłosierdzie – omawia prawdę, że niedziela jest pierwszym dniem tygodnia – podaje przykłady sposobów spędzania niedzieli w rodzinie – podaje prawdę, że Duch Święty zstąpił na apostołów w Wieczerniku w dniu Pięćdziesiątnicy – wymienia znaki towarzyszące zesłaniu Ducha Świętego na apostołów – podaje prawdę, że w sakramencie 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, na czym polegała zdrada Judasza – wyjaśnia symbolikę ciemnicy – wyjaśnia znaczenie ołtarza, krzyża stojącego na ołtarzu i prezbiterium – czynnie angażuje się w przygotowanie i przebieg liturgii Mszy Świętej – wyjaśnia, na czym polega konsekracja naczyń liturgicznych – omawia znaczenie chwil ciszy w liturgii – uzasadnia swą gotowość zachowania skupienia w kluczowych momentach liturgii – wyjaśnia, że chrześcijanin w obliczu śmierci nie rozpacza, lecz jest pełen nadziei – wyjaśnia znaczenie symboliki grobu Pańskiego – uzasadnia, dlaczego najważniejszym elementem grobu Pańskiego jest monstrancja (z Ciałem Chrystusa) – wyjaśnia znaczenie symboli paschalnych – wyjaśnia znaczenie symbolu zanurzenia w wodzie podczas chrztu świętego – wyjaśnia związek chrztu ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa (na podst.: Rz 6,3-4) – uzasadnia, dlaczego modli się za rodziców i rodziców chrzestnych – wyjaśnia znaczenie wypłynięcia krwi i wody z boku Jezusa (J 19,33-34), – wyjaśnia symbolikę promieni na obrazie – wyjaśnia, że niedziela jest dniem wolnym od pracy, a poświęconym na spotkanie z Bogiem 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postać Judasza – uzasadnia swą gotowość trwania w przyjaźni z Jezusem – uzasadnia, że Msza Święta jest ofiarą całej wspólnoty Kościoła – wyjaśnia, na czym polega medytacja – układa/interpretuje tekst modlitwy medytacyjnej – przygotowuje scenariusz adoracji przy grobie Jezusa (dla swojej klasy) – uzasadnia, dlaczego światło jest symbolem Chrystusa zmartwychwstałego – uzasadnia swą gotowość uczestnictwa w liturgii Wigilii Paschalnej – wskazuje, w jaki sposób wypełnia zobowiązania wynikające z przyjęcia chrztu – interpretuje podpis „Jezu, ufam Tobie” – wyjaśnia, dlaczego ze czcią i ufnością modli się przed obrazem Jezusa Miłosiernego – uzasadnia, dlaczego świętujemy niedzielę jako pierwszy dzień tygodnia – przygotowuje plan na wspólną 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje projekt grobu Pańskiego do swojego kościoła – angażuje się w przeprowadzenie adoracji razem z klasą przy grobie Pańskim

	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że podczas chrztu Jezusa zstąpił na Niego Duch Święty pod postacią gołębicę 	<ul style="list-style-type: none"> bierzmowania Duch Święty umacnia chrześcijan do bycia świadkami Chrystusa 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia treść pierwszego przykazania kościelnego i trzeciego przykazania Bożego – uzasadnia swą gotowość systematycznego uczestnictwa we Mszy Świętej – opowiada o zapowiedzi zesłania Ducha Świętego (J 14,16-17) – wyjaśnia znaczenie znaków towarzyszących zesłaniu Ducha Świętego 	<ul style="list-style-type: none"> niedzielę z rodziną – interpretuje wymowę symboli Ducha Świętego – uzasadnia pragnienie współpracy z Duchem Świętym w rozwoju swojej wiary 	
VI. Kościół wspólnotą aż po niebieskie Jeruzalem	<ul style="list-style-type: none"> – omawia perykopę o powierzeniu Piotrowi władzy w Kościele (Mt 16,13-19) – podaje prawdę, że Kościół jest wspólnotą zbawienia o hierarchicznej strukturze władzy – omawia konsekwencje wynikające z sakramentu święceń – wymienia konsekwencje wynikające z przyjęcia ślubów zakonnych – omawia skutki wynikające z sakramentu małżeństwa – wymienia symbole związane z sakramentem małżeństwa – wymienia prawa i obowiązki dzieci wobec rodziców – wymienia zagrożenia płynące z niewłaściwego korzystania z nowoczesnych środków komunikowania się – wskazuje, w jaki sposób może czynnie i świadomie włączyć się w liturgię Kościoła – wymienia zwyczaje związane z uroczystością Bożego Ciała spotykane w jego regionie – definiuje pojęcie „ojczyzna” – wskazuje polskie symbole narodowe – wskazuje, w jaki sposób może naśladować świętych – podaje, kiedy obchodzona jest uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – podaje prawdę, że niebo jest stanem, w którym człowiek doświadcza kontaktu z Bogiem i z tymi, którzy Boga kochają 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia stopnie hierarchii w Kościele – podaje imiona i nazwiska biskupów w diecezji oraz kapłanów z parafii – wskazuje biblijne podstawy sakramentu święceń – wskazuje wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu święceń – wskazuje biblijne podstawy sakramentu małżeństwa – wskazuje wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu małżeństwa – wymienia prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci – wskazuje własne miejsce w rodzinie – wskazuje pozytywne strony szybkiego porozumiewania się z innymi – wymienia zalety kontaktów międzyludzkich bez pomocy mediów – omawia prawdę, że człowiek, oddając cześć Bogu, uświęca się – podaje przykłady wpływu obecności Boga w jego sercu na życie codzienne – podaje nazwy miejsc związanych z cudami eucharystycznymi – podaje tytuły tradycyjnych pieśni eucharystycznych – wymienia wartości płynące z przynależności do państwa polskiego – podaje przykłady bohaterów, którzy oddali życie z Ojczyznę – wskazuje różnice między sądem ostatecznym a szczegółowym – podaje imiona swoich patronów z chrztu oraz patronów parafii i Polski – wymienia główne wartości, na których zbudowane jest królestwo Boże (prefacja z uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata) – wskazuje podobieństwa i różnice między królestwem ziemskim a królestwem niebieskim – omawia dogmat o wniebowzięciu Najświętszej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie symboli związanych z władzą w Kościele – wyjaśnia znaczenie imienia Piotr – wyjaśnia znaczenie sakramentu święceń w życiu chrześcijańskim – charakteryzuje, na czym polega życie zakonne – określa, jak często modli się o powołania kapłańskie i zakonne – wyjaśnia znaczenie sakramentu małżeństwa w życiu chrześcijańskim – omawia, kiedy i dlaczego modli się za swoją rodzinę – interpretuje treść IV przykazania Bożego – uzasadnia swą gotowość właściwego odnoszenia się do rodziców – uzasadnia, że może zaoszczędzić czas, korzystając z osiągnięć techniki – uzasadnia, dlaczego należy zachować równowagę między pracą, modlitwą, przebywaniem z innymi, odpoczynkiem – uzasadnia, jakie owoce liturgii realizują się w życiu codziennym – charakteryzuje liturgię jako sposób kontaktowania się z Bogiem – uzasadnia swą gotowość świadomego i czynnego uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej – wyjaśnia przesłanie procesji Bożego Ciała na ulicach miast i wsi – wyjaśnia znaczenie obrzędów, symboli i znaków używanych podczas procesji Bożego Ciała – uzasadnia, że udział w procesji Bożego Ciała świadczy o przynależności do wspólnoty Kościoła i wspólnoty parafialnej – omawia swój czynny udział w procesji Bożego Ciała – uzasadnia, że służba Bogu jest służbą Ojczyźnie – uzasadnia słusność walki o dobro Ojczyzny – omawia, w jaki sposób okazuje szacunek 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że władza w Kościele oznacza służbę wspólnocie wierzących – uzasadnia, dlaczego modli się w intencji papieża i swoich biskupów – uzasadnia, dlaczego stale powierza Bogu w modlitwie znanych mu kapłanów, siostry zakonne i zakonników – charakteryzuje małżeństwo i rodzinę jako wspólnotę – uzasadnia swą gotowość podejmowania obowiązków na rzecz własnej rodziny – uzasadnia, że nakazy i zakazy rodziców wypływają z troski o dziecko – uzasadnia wartość przebaczenia w życiu codziennym – opracowuje osobisty plan dnia z uwzględnieniem pracy, modlitwy, przebywania z innymi, odpoczynku – uzasadnia swą gotowość rozmowy z innymi, dając pierwszeństwo spotkaniom z drugim człowiekiem – wyjaśnia znaczenie misji pokojowych – uzasadnia, że każdy jest odpowiedzialny za pokój na świecie – wyjaśnia, kiedy i dlaczego modli się o pokój na świecie – wyjaśnia znaczenie codziennego życia świętych w dążeniu do świętości – uzasadnia, dlaczego w różnych potrzebach zwraca się do swoich patronów 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia charyzmat wybranego zgromadzenia zakonnego – uzasadnia, że jest odpowiedzialny za budowanie pokoju we własnym środowisku – relacjonuje swe zaangażowanie w przygotowanie domu rodzinnego do uroczystości Bożego Ciała

	<ul style="list-style-type: none"> – podaje definicję opatrności Bożej 	<p>Maryi Panny</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, w jaki sposób może naśladować Maryję – omawia prawdę, że Bóg w Trójcy Świętej czuwa nad światem – wymienia przykłady Bożej interwencji w życiu konkretnego człowieka 	<p>wobec symboli narodowych</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega „niebo”, „piekło”, „czyściec” – opisuje konsekwencje dobra i zła w perspektywie wieczności – uzasadnia, dlaczego modli się za dusze cierpiące w czyśćcu – interpretuje treść perykopy J 18,33-37a – wyjaśnia istotę królowania Chrystusa – potrafi zaśpiewać hymn „Chrystus Wodzem” – wyjaśnia, że przez modlitwę i śpiew wielbi Chrystusa Króla – wyjaśnia, na czym polega łączność między Kościołem pielgrzymującym a uwielbionym (świętych obcowanie) – charakteryzuje postać Maryi jako przewodniczki w wierze – powierza się opiece Maryi, odmawiając modlitwę „Pod Twoją obronę” – wyjaśnia symbolikę oka opatrności – wskazuje, że Bóg posługuje się zdarzeniami i ludźmi, czuwając nad swoim stworzeniem 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje modlitwę uwielbienia – uzasadnia, dlaczego powierza swoje życie Chrystusowi Królowi – wyjaśnia, na czym polega modlitwa za przyczyną Maryi – uzasadnia, dlaczego modli się za zmarłych z rodziny – uzasadnia, że człowiek najpełniej dostrzega Bożą opatrność z perspektywy czasu – podaje przykłady, kiedy przyjmuje porażki i sukcesy, trudności i radości życia codziennego w postawie zaufania Bożej opatrności 	
<p>VII. Szczególne tajemnice roku (tematy 57-62)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że błogosławieństwo pokarmów odbywa się w Wielką Sobotę, w dniu oczekiwania na zmartwychwstanie Jezusa – wymienia chrześcijańskie tradycje związane z Wielkanocą – wymienia formy kultu miłosierdzia Bożego – podaje prawdę, że miłosierdzie jest przymiotem Boga – podaje prawdę, że maj jest miesiącem, w którym szczególną cześć oddaje się Matce Bożej – wymienia pozdrowienia chrześcijańskie – podaje prawdę, że rodzice są darem Boga – wymienia sposoby okazywania miłości swoim rodzicom – wymienia prawa i obowiązki dziecka (Karta Praw Dziecka) 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że śniadanie wielkanocne jest wyrazem nadziei, że wszyscy spotkamy się w niebie na uczcie Chrystusa – wymienia obietnice związane z odmawianiem koronki do miłosierdzia Bożego – podaje, kiedy obchodzimy święto Miłosierdzia Bożego – wymienia różne sposoby oddawania czci Maryi – omawia różne formy nabożeństw majowych – podaje prawdę, że pozdrowienia chrześcijańskie powstały jako wyraz wiary – podaje, co Bóg nam obiecuje za szczerą miłość do matki i ojca – podaje, kiedy obchodzimy Dzień Matki i Dzień Ojca – wskazuje wartość rodzinnego świętowania Dnia Dziecka 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych z Wielkanocą – wyjaśnia symbolikę pokarmów błogosławionych w Wielką Sobotę – omawia, w jaki sposób włącza się w przygotowanie śniadania wielkanocnego – opowiada historię powstania „Koronki do miłosierdzia Bożego” – charakteryzuje sanktuarium w Łagiewnikach jako stolicę kultu miłosierdzia Bożego – wyjaśnia, w jaki sposób odmawia się „Koronkę do miłosierdzia Bożego” – wyjaśnia, że litania jest modlitwą, w której prosimy o wstawiennictwo Maryi u Jej Syna, Jezusa – śpiewa pieśni ku czci Matki Bożej – uzasadnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są wyrazem szacunku wobec pozdrowianej osoby oraz przekonań religijnych – uzasadnia swą gotowość pozdrawiania po chrześcijańsku kapłanów, siostry zakonne, katechetów osób przy pracy – układa modlitwę dziękczynną za dar matki i ojca – charakteryzuje właściwe postępowanie wobec rodziców (rachunek sumienia) 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że zwyczaj dzielenia się jajkiem i składania życzeń jest wyrazem radości z obecności Chrystusa Zmartwychwstałego – uzasadnia swą gotowość uczestnictwa w rezurekcji – relacjonuje, kiedy odmawia „Koronkę do miłosierdzia Bożego” – wyjaśnia treść modlitw zawartych w koronce – wyjaśnia wybrane wezwania „Litani łoretańskiej” – uzasadnia swą gotowość uczestnictwa w nabożeństwach majowych – wyjaśnia znaczenie pozdrowień chrześcijańskich – wskazuje wartość rodzinnego świętowania Dnia Matki oraz Dnia Ojca – wskazuje, kiedy modli się w intencji rodziców – uzasadnia, że dziecko jest osobą mającą swoją godność – przygotowuje program 	<ul style="list-style-type: none"> – daje świadectwo, jak troszczy się o kapliczki, figury i obrazy poświęcone Matce Bożej

			<ul style="list-style-type: none"> – omawia, w jaki sposób wyraża szacunek wobec rodziców – charakteryzuje obowiązki i prawa dziecka w rodzinie, państwie, Kościele – wyjaśnia, w jaki sposób dziękuje Bogu za swoje życie 	<p>rodzinnego świętowania Dnia Dziecka</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, kiedy modli się za dzieci na świecie 	
--	--	--	---	---	--

